

ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεύς: Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε ἐλέησον **ιβ'**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα ἀναγνώσκεται ὁ Ν' ψαλμός

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνω ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ψαλμὸς ΞΘ' (69ος)

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες·
Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθή-
τωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν
ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι
οἱ λέγοντές μοι· Εὔγε, εὔγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός, μεγαλυνθήτω ὁ
Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός,
βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ
χρονίσης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄ (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

Δοξολογία Μικρά

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθημένος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτί ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Καὶ εἶτα τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου:

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ᾠδὴ α' ᾠχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμὸς

ᾠχος λ' $\frac{\text{Bou}}{\pi}$

Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν,
Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν·
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. (Δίς)

$\bar{\chi}$ Δ
 Δ **Β**ο η θος και σκε πα στης ε γε νε
 Δ B το ο μοι εις σω τη ρι αν Δ ου τος μου Θε ος
 B M και δο ζα α σω αυ τον Δ Θε ος του πα
 Δ Δ προς μου και υ ψω σω αυ τον Δ εν

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

^B
δο ζως γαρ δε ε δο ο ζα σται αι αι ^(Δίς)
δο ζως γαρ δε ε δο ο ζα σται αι αι

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πόθεν ἄρξομαι θρηνεῖν, τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις; ποίαν ἀπαρχήν, ἐπιθήσω Χριστέ, τῇ νῦν θρηνωδία; ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

^M ^Δ
⁶ **Ε**λε η σον με ο Θε ος ε λε η

^Δ
σον με

^M ^Δ
^Δ **Π**ο θεν αρ ζομαι θρη νειν τας του α θλι

ου μου βι ι ου πρα ζεις ^Δ ποι αν α παρχην ε

^B ^M ^Δ
πι θη η σω Χρι στε ⁶ τη νυν θρηνω δι α

^B
αλλ' ως ευ σπλαγχνος μοι δος ^Δ πα ρα πτω

⁶
μα των α φεσι ι ιν

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Δεῦρο τάλαινα ψυχῇ, σὺν τῇ σαρκί σου τῷ πάντων Κτίστη, ἔξομολογοῦ καὶ ἀπόσχου λοιπόν, τῆς πρὶν ἀλογίας, καὶ προσάγαγε Θεόν, ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Ἐ
λε η σον με ο Θε ος ε λε η
σον με
Δεῦ ρο τα λαι να ψυ χη συν τη σαρ κι σου
τω πα αν των Κτι στη ε ζο μο λο γου και
α πο ο σχου λοι πον της πρι ν α λο
γι ας και προ σα γα γε Θε ον εν με
τα νοι α δα κρυ α α α

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, τῇ παραβάσει παραζηλώσας, ἔγνω ἑμαυτόν, γυμνωθέντα Θεοῦ, καὶ τῆς αἰδίου, βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

^Μ ^Δ
Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η
σον με
Τον πρω το πλα στον Α δαμ τη πα ρα
βα σει πα ρα α ζη λω σας ε γνων ε μου
τον γυ μνω θε εν τα Θε ου και της α ι
δι ου βα σι λει ας και τρυ φης δι α τας
α μαρ τι ας μου ου

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οἶμοι τάλαινα ψυχὴ! τί ὠμοιώθης τῇ πρώτῃ
Εὐα; εἶδες γὰρ κακῶς, καὶ ἐτρόθης πικρῶς, καὶ
ἤψω τοῦ ξύλου, καὶ ἐγεύσω προπετῶς, τῆς
παραλόγου βρώσεως.

^Μ ^Δ
Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η
σον με

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

^M
^Δ **Ο**ι μοι ταλαινα ψυχη τιω μοι ω θης
τη πρωτη Ευα ^Δ ει δεσ γαρ κακως και ε
^B ^M ^Δ
τρω θης πικρως ⁶ και η ψωτου ζυλου και
^B
ε γευσω προπετως ^Δ της παραλογου
^Γ
βρωσεωως ⁶

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Αντὶ Εὐας αἰσθητῆς, ἡ νοητῆ μοι κατέστη
Εὐα, ὁ ἐν τῇ σαρκί, ἐμπαθῆς λογισμὸς, δεικνὺς
τὰ ἡδέα, καὶ γεύομενος αἰεί, τῆς πικρᾶς
καταπόσεως.

^M ^Δ
⁶ **Ε**λε ησον με ο Θεος ελε η
^Δ
σον με

^Δ ^Δ
^Δ **Α**ντι Ευας αι σθητης η νοη
τη μοι κατε εστη Ευα ^Δ ο εν τη σαρκι

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

εμ πα θη ης λο γι σμος δει κνυς τα η
δε α και γευ ο με νος α ει της πι
κρας κα τα πο σεω ω ως

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδέμ, προεξερρίφη ὡς μὴ φυλάξας, μίαν σου Σωτήρ, ἐντολὴν ὁ Ἄδάμ, ἐγὼ δὲ τί πάθω, ἀθετῶν διαπαντὸς τὰ ζωηρά σου λόγια;

ε λε η σον με ο θε ος ε λε η
σον με

ε πα ξι ως της ε δεμ προ ε ζερ
ρι φη ως μη η φυ λα ζας μι αν σου Σω τηρ

εν το λη ην ο Α δαμ ε γω δε τι πα θω
α θε των δι α παντος τα ζω η ρα σου

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

λο για α α α

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν τοῦ Κάϊν ὑπελθών, μαιφονίαν τῇ προαιρέσει, γέγονα φονεύς, συνειδότη ψυχῆς, ζώσας τὴν σάρκα, καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς, ταῖς πονηραῖς μου πράξεσι.

Ἐ λ ε η σ ο ν μ ε ο Θ ε ο ς ε λ ε η

σ ο ν μ ε

Τ ἦ ν τ ο υ Κ α ἰ ν ὑ π ε λ θ ω ν μ ι α ι φ ο

ν ι α ν τ η π ρ ο ο α ι ρ ε σ ε ι γ ε γ ο ν α φ ο ν ε υ ς

σ υ ν ε ι δ ο ο τ ι ψ υ χ η ς ζ ω ω σ α ς τ η ν σ α ρ κ α

κ α ι σ τ ρ α τ ε υ σ α ς κ α τ α υ τ η ς τ α ι ς π ο ν η ρ α ι ς

μ ο υ π ρ α ζ ε σ ι ι ι

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

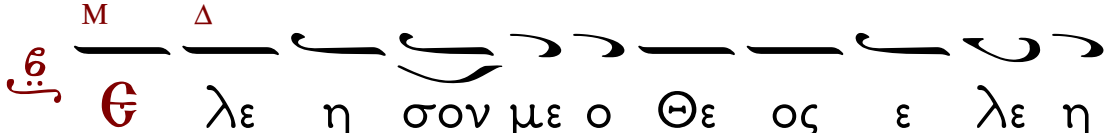

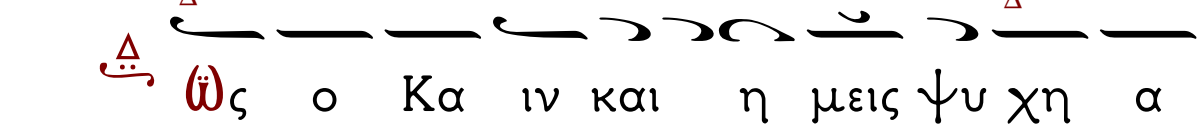

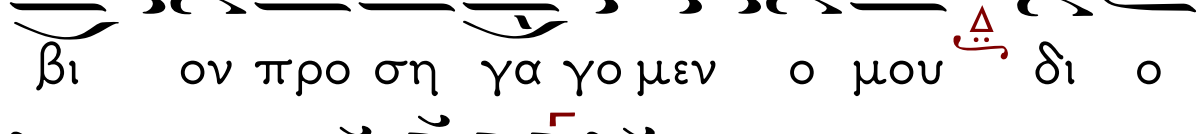

Τῇ τοῦ Ἄβελ Ἰησοῦ, οὐχ ὠμοιώθην δικαιοσύνη, δῶρά σοι δεκτά, οὐ προσῆξα ποτέ, οὐ πράξεις ἐνθέους, οὐ θυσίαν καθάραν, οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ἐ λε η σον με ο Θε ος ε λε η
σον με
Τ η του Α βελ Ι η σου ουχ ω μοι
ω θην δι και αι ο συ νη δω ρα σοι δε κτα
ου προ ση η ζα πο τε ου πρα ζεις εν θε ους
ου θυ σι αν κα θα ραν ου βι ον α
νε πι λη πτο ο ν

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ Κάϊν καὶ ἡμεῖς, ψυχὴ ἀθλία τῶ πάντων Κτίστη, πράξεις ῥυπαράς, καὶ θυσίαν ψεκτὴν, καὶ ἄχρηστον βίον, προσηγάγομεν ὁμοῦ· διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Ελεησον με ο Θεος ελεη
σον με
Ὡς ο Καϊν και η μεις ψυχη α
θλι α τω πα αν των Κτι στη
πρα ζεις ρυ πα
ρας και θυ σι ι αν ψε κτην
και α χρη στον
βι ον προ ση γα γο μεν ο μου
δι ο
και κα τε κρι θη με ε εν
Ελεησον με ο Θεος ελεη
σον με
Ελεησον με ο Θεος ελεη
σον με
Ελεησον με ο Θεος ελεη
σον με
Ελεησον με ο Θεος ελεησον με.

Τὸν πηλὸν ὁ κεραμεύς, ζωπλαστήσας ἐνέθηκάς μοι, σάρκα καὶ ὀστέα, καὶ πνοὴν καὶ ζωὴν. Ἄλλ' ὦ Ποιητά μου, Λυτρωτά μου καὶ Κριτὰ μετανοοῦντα δέξαι με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εξαγγέλλω σοι Σωτήρ, τὰς ἁμαρτίας ἃς εἰργασάμην, καὶ τὰς τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματός μου πληγὰς, ἃς μοι ἔνδον, μισαίφρονοι λογισμοί, ληστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ ἤμαρτον Σωτήρ, ἀλλ' οἶδα ὅτι φιλόανθρωπος εἶ, πλήττεις συμπαθῶς, καὶ σπλαγχνίζῃ θερμῶς, δακρύνοντα βλέπεις, καὶ προστρέχεις ὡς Πατήρ, ἀνακαλῶν τὸν Ἄσωτον.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ερριμμένον με Σωτήρ, πρὸ τῶν θυρῶν σου κἂν ἐν τῷ γήρει, μὴ με ἀπορρίψῃς εἰς Ἄδου κενόν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους, ὡς φιλόανθρωπός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν οὐσίαν μου Σωτήρ, καταναλώσας ἐν ἀσωτία, ἔρημός εἰμι, ἀρετῶν εὐ σεβῶν, λιμώττων δὲ κράζω· Ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρισμῶν, προφθάσας σύ με οἴκτειρον.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο λησταῖς περιπεσόν, ἐγὼ ὑπάρχων τοῖς

λογισμοῖς μου, ὅλως ὑπ' αὐτῶν τετραυμάτισμαι
νῦν, ἐπλήσθην μωλώπων, ἀλλ' αὐτός μοι
ἐπιστάς, Χριστὲ Σωτὴρ ἰάτρευσον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰερεύς με προῖδών, ἀντιπαρῆλθε, καὶ ὁ
Λευΐτης, βλέπων ἐν δεινοῖς, ὑπερεΐδε γυμνόν,
ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας, ἀνατείλας Ἰησοῦς, σὺ
ἐπιστάς με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων πάντων τὰς
ἁμαρτίας, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν,
τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δός,
δάκρυα κατανύξεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μετανοίας ὁ καιρός, προσέρχομαί σοι τῷ
Πλαστουργῷ μου· ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ
τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς
εὔσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ βδελύξη με Σωτὴρ, μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ
σοῦ προσώπου, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν
βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὔσπλαγχνός
μοι δός, παραπτωμάτων ἄφρῃσιν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἐκούσια Σωτήρ, καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματά μου, καὶ τὰ φανερά, καὶ κρυπτὰ καὶ γνωστά, καὶ ἄγνωστα πάντα, συγχωρήσας ὡς Θεός, ἰλάσθητι, καὶ σῶσόν με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εκ νεότητος Σωτήρ τὰς ἐντολάς σου ἐπαρωσάμην, ὅλον ἐμπαθῶς, ἀμελῶν ῥαθυμῶν, παρῆλθον τὸν βίον· διὸ κράζω σοι Σωτήρ, κὰν ἐν τῷ τέλει, σῶσόν με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, καταναλώσας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔρημός εἰμι ἀρετῶν εὐσεβῶν, λιμώττων δὲ κράζω. ὁ ἐλέους χορηγός, προφθάσας σύ με οἴκτειρον.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σοὶ προσπίπτω Ἰησοῦ. Ἠμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνος Θεός, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου

τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὁρμάς, ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Γήν μοι δίδου φωταυγῆ, ἐκ θείας ἄνωθεν προμηθείας, χάριν ἐκφυγεῖν, τῶν παθῶν σκοτασμόν, καὶ ἄσαι προθύμως, τοῦ σοῦ βίου τὰ τερπνά, Μαρία διηγήματα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Υποκύψασα Χριστοῦ, τοῖς θείοις νόμοις, τούτῳ προσῆλθες, τὰς τῶν ἡδονῶν ἀκαθέκτους ὁρμάς, λιποῦσα καὶ πᾶσαν, ἀρετὴν πανευλαβῶς, ὡς μίαν ἐκατέρωθως.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἰκεσίαις σου ἡμᾶς, Ἀνδρέα ῥῦσαι παθῶν ἀτίμων, καὶ τῆς βασιλείας, νῦν Χριστοῦ κοινωνούς, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ, ἀνυμνοῦντάς σε κλεινέ, ἀνάδειξον δεόμεθα.

Δόξα...

Υπερούσιε Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα καταλύξεως.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον**

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σὲ
ὑμνούντων, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν
βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς Δέσποινα ἀγνή,
μετανοοῦντα δέξαι με.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Ὡδή β'
Ὁ Εἰρμός

Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ
ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί,
ἐπιδημήσαντα». (Δίς)

Ἦχος λ π — — — — — Δι

Προσεχε ουρανε και αι λαλησω και
ανυμνησω Χριστον τον εκ Παρθε
νου σαρκι επιδημησαντα α (Δίς)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, γῆ ἐνωτίζου
φωνῆς, μετανοούσης Θεῶ, καὶ ἀνυμνούσης
αὐτόν.

Ἐλεησον με ο θεος ελεη
σον με

Προσεχε ουρανε και αι λαλησω

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

γη ενωτιζουφωνης μετανοου

σης Θεω και ανυμνουουσης αυτον

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσχες μοι, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ἰλέω ὄμματί σου, καὶ δέξαι μου, τὴν θερμὴν ἐξομολόγησιν.

Ελεησον με ο Θεος ελεη

σον με

Προσχες μοι ο Θεος ο ο Σωτηρ μου

ι λεω ο ομματισου και δεξαι μου

την θερμην εξομολογησιν

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ημάρτηκα, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μόνος ἡμάρτηκά σοι, ἀλλ' οἴκτειρον ὡς Θεός, Σῶτερ τὸ ποίημά σου.

ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ελεησον με ο Θεος ελεη
σον με

Η μαρτη κα υ περ παν τας αν θρω πους
μονος η μα αρτη κα σοι αλλ οικτειρον
+ ως Θεος Σωτερ το ποι ο η μα σου

Ελέησόν με ό Θεός, έλέησόν με.

Ζάλη με, τών κακών περιέχει, εϋσπλαγχνε
Κύριε, άλλ' ώς τῷ Πέτρῳ κάμοί, τήν χειρα
έκτεινον.

Ελεησον με ο Θεος ελεη
σον με

Ζαλη με των κα κων πε ε ρι ε χει ευ
σπλαγχνε Κυ ρι ε αλλ ως τω Πε τρω κα

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

μοι την χειρα εκτεινον

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα, τὰ τῆς πόρνης οἰκτίρμον, καὶ γὰρ
προβάλλομαι. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἐλέησον με ὁ Θεός ἐλέη

σον με

Τὰ δάκρυα τῆς πόρνης οἰκτίρμον

καὶ γὰρ προβάλλομαι Ἰλάσθητί

μοι Σωτήρ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα, καὶ
κατερρύψωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Σωτήρ, καὶ καθ'
ὁμοίωσιν.

Ἐλέησον με ὁ Θεός ἐλέη

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

σον με

Εσπιλωσα τον της σαρκος μου ουχι

τωνα και καταερυπωσα το καταεικο

να σωτηρ καικαθ ο μοιωσιν

Ελεησον με ο Θεος, ελεησον με.

Ημαυρωσα, της ψυχης το ωραιον, ταις των παθων ηδοναις, και ολως ολον τον νουν, χουν απετελεσα.

Ελεησον με ο Θεος ελεη

σον με

Ημαυρωσα της ψυχης το ωραιον

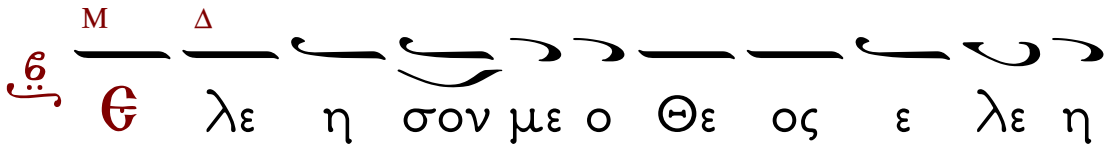
ταις των παθων ηδοναις και ολως ο

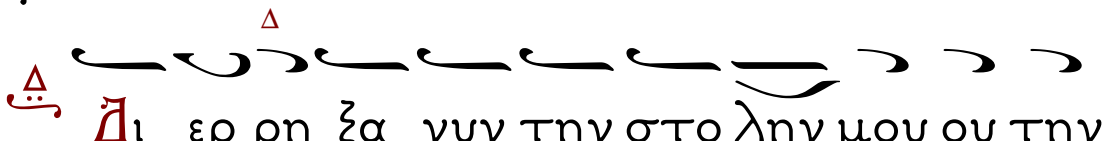
λον τοννου χουν απετελεσα

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

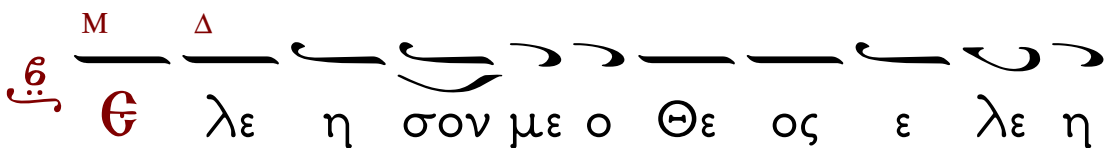
Διέρρηξα, νῦν τὴν στολὴν μου τὴν πρώτην,
ἣν ἐξυφάνατό μοι, ὁ Πλαστοουργὸς ἐξ ἀρχῆς, καὶ
ἐνθεν κεῖμαι γυμνός.

Ἐ λ ε η σ ο ν μ ε ο Θ ε ο ς ε λ ε η
σ ο ν μ ε

Δ ι ε ρ ρ η ξ α ν υ ν τ η ν σ τ ο λ η ν μ ο υ ο υ τ η ν
π ρ ω τ η ν ἣ ν ε ξ υ φ α ν α τ ο μ ο ι ὁ Π λ α
σ τ ο υ ρ γ ο ς ἐ ξ ἀ ρ χ η ς κ α ι ἐ ν θ ε ν κ ε ι ε ι μ α ι
γ υ μ ν ο ς

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνδέδυμαι, διερρηγμένον χιτῶνα, ὄν
ἐξυφάνατό μοι, ὁ ὄφεις τῇ συμβουλῇ, καὶ
καταισχύνομαι.

Ἐ λ ε η σ ο ν μ ε ο Θ ε ο ς ε λ ε η

σον με ⲁ

ⲁ Ⲙν δε δυμαι διερρηγμενοονχιτω

ναονεζυφανατομοι Ⲙ οοφιστη

συμβουλη και καταισχυνομαι Ⲙ

Ⲙλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσέβλεψα, τοῦ φυτοῦ τὸ ὠραῖον, καὶ ἠπατήθην τὸν νοῦν, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός, καὶ καταισχύνομαι.

Ⲙ ⲁ Ⲙλε ησον με ο Θεος ελε η

σον με ⲁ

ⲁ Ⲙρο σε βλεψα του φυ του το ο ω ραι ον

και η πα τη θην τον νουν Ⲙ και αρ τι κει

μαι γυμνος και καταισχυνομαι Ⲙ

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐτέκταινον, ἐπὶ τὸν νῶτόν μου πάντες, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κακῶν, μακρύνοντες κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

^M ^Δ
Ἐ λ ε η σ ο ν μ ε ο Θ ε ο ς ε λ ε η

σ ο ν μ ε

^Δ
Ἐ τ ε κ τ α ι ν ο ν ε π ι τ ο ν ν ῶ τ ο ο ν μ ο υ

π α ν τ ε ς ο ι α ρ χ η γ ο ι τ ω ν κ α κ ω ν μ α κ ρ υ ν ο

ν τ ε ς κ α τ ε μ ο υ τ η ν α ν ο μ ι ι α ν α υ

τ ω ν

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀπόλεσα, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, καὶ τὴν εὐπρέπειάν μου, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός, καὶ καταισχύνομαι.

^M ^Δ
Ἐ λ ε η σ ο ν μ ε ο Θ ε ο ς ε λ ε η

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

σον με

Ἄ πω λε σα το πρω το κτι ι στον καλ

λος και την ευ πρε πει αν μου και αρ τι κει

μαι γυμνος και κα ται σχυνομαι

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέρραψε, τοὺς δερματίνους χιτῶνας, ἡ ἁμαρτία κάμοί, γυμνώσασά με τῆς πρίν, θεοῦφάντου στολῆς.

Ἐ λε η σον με ο Θε ος ε λε η

σον με

Κα τερ ρα ψε τους δερ μα τι νου ους χι

τω νας η α μαρ τι α κα μοι γυ μνω σα

σα με της πριν θε ο υ φα αν του στο

λῆς

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Περίκειμαι, τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης, καθάπερ φύλλα συκῆς, εἰς ἔλεγχον τῶν ἐμῶν, αὐτεξουσίων παθῶν.

Ελέησον με ο Θεος ελεη

σον με

Περίκειμαι τον στολισμον της αι

σχυνης καθαπερ φυλλα συκης εις ε

λεγχον των εμων αυτεξουσιων πα

θων

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εστόλισμαι, κατεστιγμένον χιτῶνα, καὶ ἡμαγμένον αἰσχροῶς, τῇ ῥύσει τῆς ἐμπαθοῦς, καὶ φιληδόνου ζωῆς.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

^M ^Δ
ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η

σον με

^Δ ε στο λι σμ αι κα τε στι γ με νο ον χι τω

να και η μα γ με νο ν αι σχ ρω ς τη ρυ σει της

εμ πα θου ς και φι λη δο ο νου ζω η ς

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα, καὶ
κατερρύπωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Σωτήρ, καὶ καθ'
ὁμοίωσιν.

^M ^Δ
ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η

σον με

^Δ ε σπι λω σα τον της σα ρ κο ς μου ου χι

τω να και κα τε ρ ρυ πω σα το κατ ει κο

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

να Σωτηρ και κατ̣ ο μοι ωσιν Ⲅ

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Υπέπεσα, τῇ τῶν παθῶν ἀλγηδόνι, καὶ τῇ ἐνύλῳ φθορᾶ, καὶ ἔνθεν νῦν ὁ ἐχθρός, καταπιέζει με.

Ⲅ ^M ^Δ λε η σον με ο Θε ος ε λε η

σον με Ⲅ

Ⲅ ^Δ Υ πε πε σα τη των πα θων α αλ γη δο

νι και τη ε νυ λω φθο ρα Ⲅ και εν θεν νυν

ο εχ θρος κα τα πι ε ζει με Ⲅ

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλόῦλον, καὶ φιλοκτῆμονα βίον, τῆς ἀκτησίας Σωτήρ, προκρίνας νῦν τὸν βαρύν, κλοιὸν περίκειμαι.

Ⲅ ^M ^Δ λε η σον με ο Θε ος ε λε η

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

σον με

Φι λο υ λον και φι λο κτη μο ο να βι

ον της α κτη σι ασ Σω τηρ προ κρι νας νυν

τον βα ρυν κλοι ον πε ρι κει μαι

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκόσμησα, τὸν τῆς σαρκὸς ἀνδριάντα, τῆ τῶν αἰσχροῶν λογισμῶν, ποικίλη περιβολῆ, καὶ κατακρίνομαι.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η

σον με

Ε κο σμη σα τον της σα ρκος α αν δρι αν

τα τη των αι σχρω ν λο γι σμω ν ποι κι λη

πε ρι βο λη και κα τα κρι νο μαι

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς ἕξωθεν, ἐπιμελῶς εὐκοσμίας, μόνης ἐφρόντισα, τῆς ἔνδον ὑπεριδῶν, Θεοτυπώτου σκηνῆς.

^M ^Δ
Ἐ λ ε η σ ο ν μ ε ο Θ ε ο ς ε λ ε η

σ ο ν μ ε

^Δ
Τ η ς ε ζ ω θ εν ε π ι μ ε λ ω ς ε ε υ κ ο σ μ ι

α ς μ ο ν η ς ε φ ρ ο ν τ ι σ α τ η ς ε ν δ ο ν υ π ε

ρ ι δ ω ν Θ ε ο τ υ π ω τ ο υ σ κ η ν η ς

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μορφώσας μου, τὴν τῶν παθῶν ἀμορφίαν, ταῖς φιληδόνοις ὀρμαῖς, ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ τὴν ὠραιότητα.

^M ^Δ
Ἐ λ ε η σ ο ν μ ε ο Θ ε ο ς ε λ ε η

σ ο ν μ ε

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

^Δ
^Δ Μορφώσας μου τῶν παθῶν ἀμορφιάν ταις φιληδονοῖς οὐμαῖς ^{6.} ἐλυμηνάμην τούτου τῆν ὠροτήτα ^{6.}

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέχρωσα, τῆς πρὶν εἰκόνης τὸ κάλλος, Σῶτερ τοῖς πάθεσιν, ἀλλ' ὡς ποτὲ τὴν δραχμὴν, ἀναζητήσας εὐρέ.

^{6.} ^M ^Δ
^{6.} Ἐλεησον με ο Θεος ελεησον με ^Δ

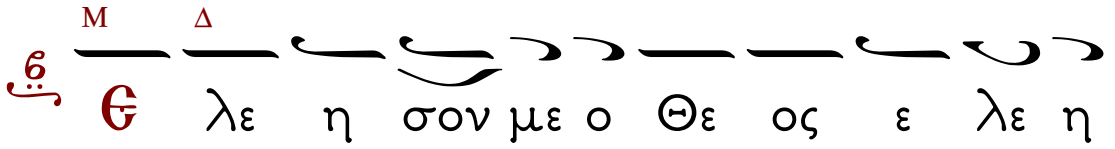
^Δ
^Δ Κατέχρωσα τῆς πρὶν εἰκόνης τὸ κάλλος Σῶτερ τοῖς πάθεσιν ^{6.} ἀλλ' ὡς ποτέ τῆν δραχμὴν ἀναζητήσας εὐρέ ^{6.}

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

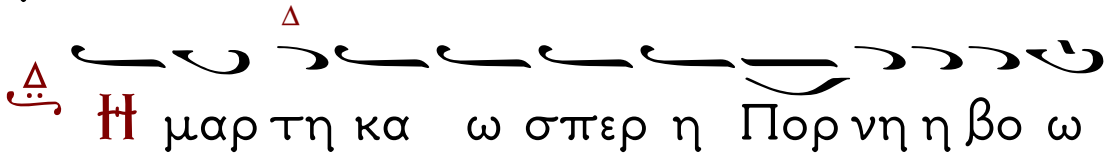
Ἠμάρτηκα, ὥσπερ ἡ Πόρνη βοῶ σοι, μόνος

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

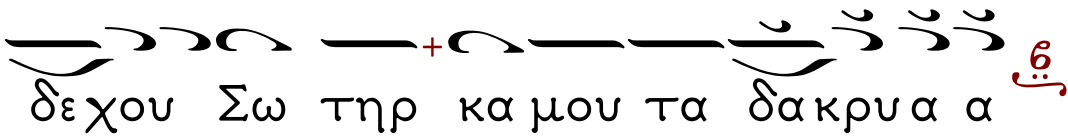
ἡμάρτηκά σοι, ὡς μύρον δέχου Σωτῆρ κάμου τὰ δάκρυα.

λε η σον με ο Θε ος ε λε η

σον με

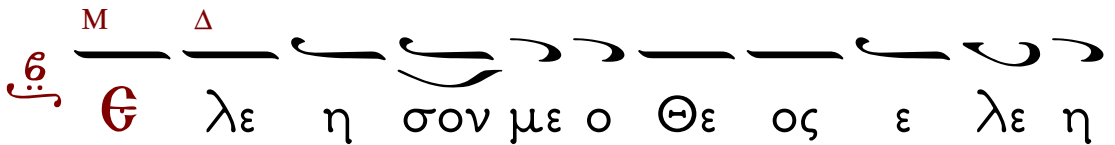

Ἡ μαρ τη κα ω σπερ η Πορ νη η βο ω

σοι μο νος η μα αρ τη κα σοι ως μυ ρον

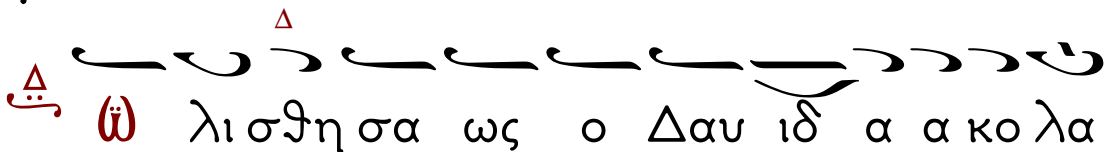

δε χου Σω τηρ κάμου τα δάκρυα α

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἔλυσθησα, ὡς ὁ Δαυΐδ ἀκολάστως, καὶ βεβορβόρωμαι, ἀλλ' ἀποπλύναις κάμέ, Σωτῆρ τοῖς δάκρυσί μου.

λε η σον με ο Θε ος ε λε η

σον με

Ἔλυσθησα ὡς ο Δαυ ιδ α ακο λα

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

στως και βε βορ βο ρωμαι ^{6.} αλλ α πο πλυ

ναις κα με Σωτηρτοις δακρυσιμου ^{6.}

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ιλάσθητι, ὡς ὁ Τελώνης βοῶ σοι· Σῶτερ
ιλάσθητί μοι· οὐδείς γὰρ τῶν ἐξ Ἀδάμ, ὡς ἐγὼ
ἤμαρτέ σοι.

^M ^Δ
^{6.} **Ε**λε η σον με ο Θε ος ε λε η

^Δ
σον με

^Δ
^Δ **Ι**λασθητι ως ο Τε λω νη ης βο ω

⁺ ^{6.} σοι Σωτερ ι λα ασθη τι μοι ου δεις γαρ

^{6.} των εξ Α δαμ ως ε γω η μαρ τε σοι

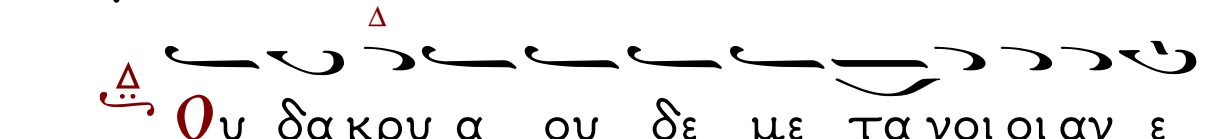
Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ δάκρυα, οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω, οὐδὲ
κατάνυξιν, αὐτός μοι ταῦτα Σωτήρ, ὡς Θεὸς
δώρησαι.

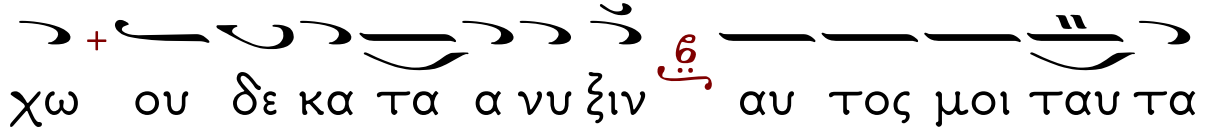
ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Ελεησον με ο Θεος ελεη
 σον με

Ουδακρυα ουδε μετανοιοιαν ε
 χωου δεκατα ανυζιν

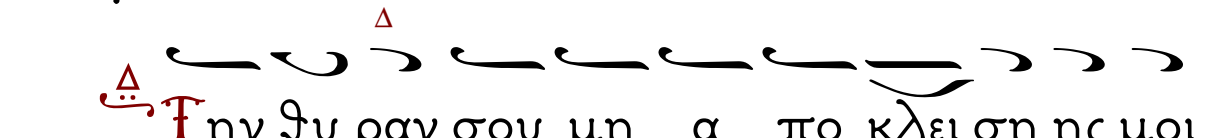
 αυτος μοι ταυτα
 Σωτηρως Θεος δωωρησαι

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

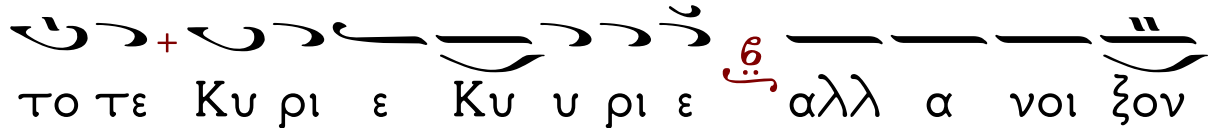
Τὴν θύραν σου, μὴ ἀποκλείσης μοι τότε,
 Κύριε, Κύριε, ἀλλ' ἄνοιξόν μοι αὐτήν
 μετανοοῦντί σοι.

Ελεησον με ο Θεος ελεη
 σον με

Την θυραν σου μη απο κλειση ης μοι
 το τε Κυρι ε Κυ υρι ε

 αλλ α νοι ζον

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

μοι αυτην με τα νο ουντισοι

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλάνθρωπε, ὁ θέλων πάντας σωθῆναι, σὺ ἀνακαλέσάι με, καὶ δέξαι ὡς ἀγαθός, μετανοοῦντά με.

Ἐλέησον με ὁ Θεός ἐλέη

σον με

Φιλάνθρωπε ὁ θέλων πάντας σω

θῆναι σὺ ἀνακαλέσάι με καὶ δέξαι

ὡς ἀγαθός με τα νο ουντα με

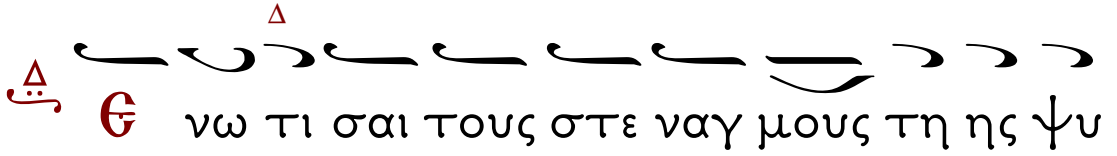
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνώτισαι, τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, προσδέχου τοὺς σταλαγμοὺς· Κύριε σῶσόν με.

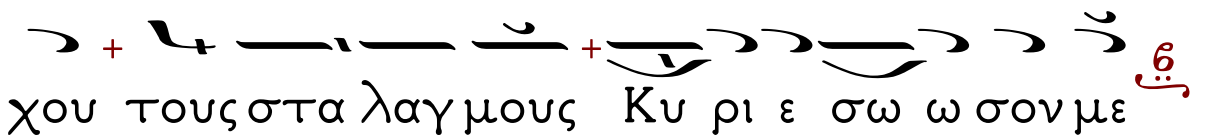

Ἐλέησον με ὁ Θεός ἐλέη

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

σον με

νω τι σαι τους στε ναγ μους τη ης ψυ

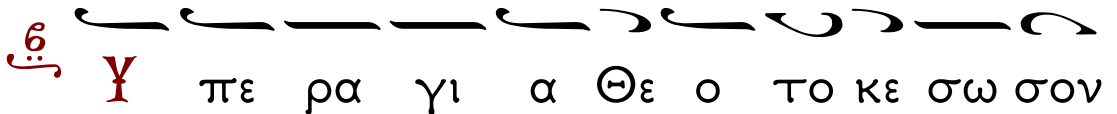
χης μου και των ε μων ο φθαλμων προσ δε

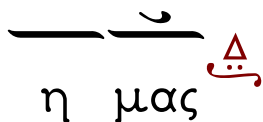

χου τους στα λαγ μους Κυ ρι ε σω ω σον με

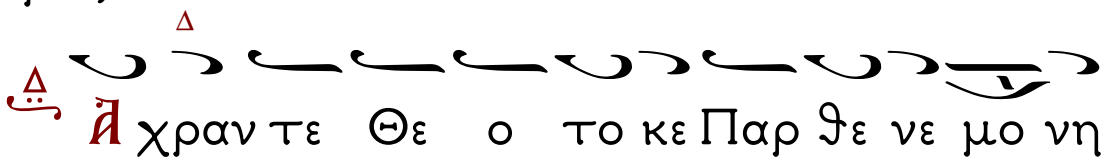
Θεοτοκίον

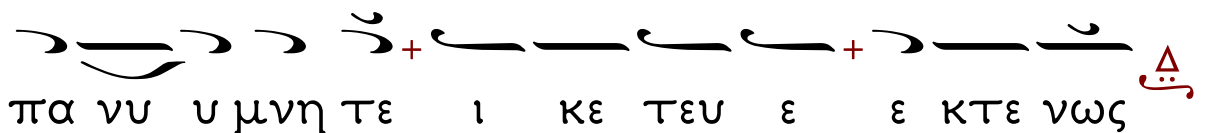

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

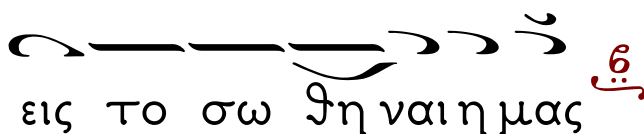

Ἄχραντε, Θεοτόκε Παρθένε μόνη
πανύμνητε, ἰκέτευε ἔκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι
ἡμᾶς.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Ἄ χραν τε Θε ο το κε Παρ θε νε μο νη

πα νυ υ μνη τε ἰ κε τευ ε ε κτε νως

εις το σω θη ναι η μας

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Εἰρμὸς ἄλλος

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνη δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ.

Ἦχος λπ̣ — Δι̣

^M Δ̣ Ἰ δε τε ^B ι δε τε ο τι ε γω ει μι Θε ος
ο μαν να ε πομβρη σας και το υ δω ω ρ εκ
πε τρας ^Δ πη γα σας πα λαι εν ε ρη μω τω ω
λα ω μου ^Δ τη μο νη δε ζι α και τη
ι σχυ ι τη ε μη ^ε

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι Θεός, ἐνωτίζου ψυχὴ μου, τοῦ Κυρίου βοῶντος, καὶ ἀποσπάσθητι τῆς πρώην ἁμαρτίας, καὶ φοβοῦ ὡς δικαστήν, καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τίνι ὠμοιώθης, πολυαμάρτητε ψυχῇ; οἶμοι τῷ πρώτῳ Κάϊν, καὶ τῷ Λάμεχ ἐκείνῳ, λιθοκτονήσασα τὸ σῶμα κακουργίαις, καὶ κτείναςα τὸν νοῦν, ταῖς παραλόγοις ὀρμαῖς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου, παραδραμοῦσα ὦ ψυχῇ, τῷ Σῆθ οὐχ ὠμοιώθης, οὐ τὸν Ἐνώσ ἐμιμήσω, οὐ τὸν Ἐνώχ τῇ μεταθέσει, οὐ τὸν Νῶε, ἀλλ' ὠφθης πενιχρά, τῆς τῶν δικαίων ζωῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μόνη ἐξήνοιξας, τοὺς καταρράκτας τῆς ὀργῆς, τοῦ Θεοῦ σου ψυχῇ μου, καὶ κατέκλυσας πᾶσαν, ὡς γῆν τὴν σάρκα, καὶ τὰς πράξεις, καὶ τὸν βίον, καὶ ἔμεινας ἐκτός, τῆς σωστικῆς Κιβωτοῦ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄνδρα ἀπέκτεινα, φησίν, εἰς μῶλωπα ἐμοί, καὶ νεανίσκον εἰς τραῦμα, Λάμεχ θρηγῶν ἐβόα· σὺ δὲ οὐ τρέμεις ὦ ψυχῇ μου, ῥυπωθεῖσα, τὴν σάρκα καὶ τὸν νοῦν, κατασπιλώσασα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡ πῶς ἐζήλωσα, Λάμεχ τὸν πρόην

φονευτήν, τὴν ψυχὴν ὡσπερ ἄνδρα, τὸν νοῦν ὡς νεανίσκον, ὡς ἀδελφὸν δέ μου τὸ σῶμα ἀποκτείνας, ὡς Κάϊν ὁ φονεὺς, ταῖς φιληδόνους ὀρμαῖς!

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πύργον ἐσοφίσω, οἰκοδομηῆσαι, ὧ ψυχὴ, καὶ ὀχύρωμα πῆξαι, ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις, εἰμὴ συνέχεεν ὁ κτίστης τὰς βουλὰς σου, καὶ κατέαξεν εἰς γῆν, τὰ μηχανήματά σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τέτρωμαι, πέπληγμαι, ἰδοὺ τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ, τὰ καταστίξαντά μου, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἰδοὺ τὰ τραύματα, τὰ ἔλκη, αἱ πηρώσεις, βοῶσι τὰς πληγὰς, τῶν αὐθαιρέτων μου παθῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐβρεξε Κύριος, παρὰ Κυρίου πῦρ ποτέ, ἀνομίαν ὀργῶσαν, πυρπολήσας Σοδόμων· σὺ δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας τὸ τῆς γεέννης, ἐν ᾧ μέλλεις ψυχὴ, συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γνῶτε καὶ ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ

ἐρευνῶν καρδίας, καὶ κολάζων ἐννοίας, ἐλέγχων πράξεις, καὶ φλογίζων ἀμαρτίας, καὶ κρίνων ὀρφανόν, καὶ ταπεινὸν καὶ πτωχόν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἡπλωσας χεῖράς σου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, Μαρία ἐν ἀβύσσῳ, κακῶν βυθιζομένη, καὶ ὡς τῷ Πέτρῳ φιλανθρωπῶς χεῖρα βοηθείας, ἐξέτεινε τὴν σὴν, ἐπιστροφὴν πάντως ζητῶν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὁλη προθυμία, πόθῳ προσέδραμες Χριστῷ, τὴν πρὶν τῆς ἀμαρτίας, ὁδὸν ἀποστραφεῖσα, καὶ ἐν ἐρήμοις ταῖς ἀβάτοις τρεφομένη, καὶ τούτου καθαρῶς, τελοῦσα θείας ἐντολάς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἰδωμεν ἴδωμεν, φιλανθρωπίαν ᾧ ψυχῇ, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότη· διὰ τοῦτο πρὸ τέλους, αὐτῷ σὺν δάκρυσιν, προσπέσωμεν βοῶντες· Ἀνδρέου ταῖς λιταῖς, Σῶτερ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...

Ἄναρχε ἄκτιστε, Τριάς ἀμέριστε Μονάς, μετανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα σῶσον, σὸν εἶμι πλάσμα, μὴ παρίδης, ἀλλὰ φεῖσαι καὶ

ῥῶσαι, τοῦ πυρός τῆς καταδίκης με.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἄχραντε Δέσποινα, Θεογεννητορ ἡ ἐλπίς,
τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ λιμὴν τῶν ἐν
ζάλη, τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην καὶ Υἱόν σου,
ἰλέωσαι κάμοί, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Ὡδή γ'
Ὁ Εἰρμός

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον.

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι

Ἐ πὶ τὴν ἀ σά λευ τον Χρι στε πε
τραν των ε εν το λων σου τὴν Εκ κλη σιαν
σου στε ρε ω σο ο ον

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πῦρ παρὰ Κυρίου ποτέ, Κύριος ἐπιβρέξας,
τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν κατέφλεξεν.

Ἐ λε η σον με ο Θε ος ε λε η σον
με

Πυρ πα ρα Κυ ρι ου πο τε Κυ ρι ος
ε ε πι βρε ξας τὴν γην Σο δο μων πρὶν κα

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

^B
τεφλεξε ε εν ^ε

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰς τὸ ὄρος σῶζου ψυχή, ὥσπερ ὁ Λῶτ ἐκεῖνος, καὶ εἰς Σηγῶρ προανασώθητι.

^Δ
^Δ ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η σον

^Δ
με

^M ^Δ ^B
^Δ ε ις το ο ρος σω ζου ψυ χη ω σπε ρο

^Δ
Λω ω τ ε κ ει νο ς και εις Ση γω ρ προ α να

^B
σω θη τι ι ι ^ε

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῦγε ἐμπρησμόν ὦ ψυχή, φεῦγε Σοδόμων καῦσιν, φεῦγε φθορὰν θείας φλογώσεως.

^Δ
^Δ ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η σον

^Δ
με

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

^M ^Δ ^B
Φευ γε ε μπηρη σμον ω ψυ χη φευ γε
Σο δο ο μων καυ σιν φευ γε φθο ραν θει
ας φλο γω σεω ω ως

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Σωτήρ. Ἡμαρτόν σοι ἀμέτρως, ἀλλ' ἄνες ἄφες μοι, ὡς εὐσπλαγχνός.

^Δ ^Δ ^B
Ἐ λε η σον με ο Θε ος ε λε η σον
με

^M ^Δ ^B
Ἐ ζο μο λο γου μαι σοι Σω τηρ Η μαρ
τον σοι ο ι α με τρω σ α λ λ α νες α φες μοι
ως ευ σπλα χνο ο ος

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαρτόν σοι μόνος ἐγώ, ἥμαρτον ὑπὲρ πάντα, Χριστὲ Σωτήρ μὴ ὑπερίδης με.

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

Ελεησον με ο Θεος ελεησον

με

Ημαρ τον σοι μονος εγω ημαρ

τον υπερπαντας Χριστε Σωτηρ μη

υπεριδης με εε

Ελεησον με ο Θεος, ελεησον με.

Κυ ει ο Ποιμην ο καλος, ζητησον με τον αρνα, και πλανηθεντα μη παριδης με.

Ελεησον με ο Θεος ελεησον

με

Κυ ει ο Ποιμην ο καλος ζητησον

με τον αρνα και πλανηθεντα μη παρι

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

δης με ε ε

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, σὺ εἶ ὁ Πλαστοουργός μου, ἐν σοὶ Σωτὴρ δικαιοθήσομαι.

Ελεησον με ο Θεος ελεησον

με

Συ ει ο γλυκυσ Ι η σους συ ει ο

Πλαστουργος μου εν σοι Σωτηρ δι και

ω θησομαι αι

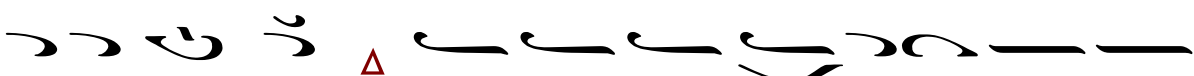

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς

Ω Τριάς Μονάς ὁ Θεός, σῶσον ἡμᾶς ἐκ πλάνης, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Αγια Τριας ο Θεος ελεησον

η μας

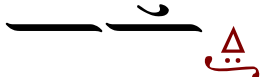
ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

^M
^Δ
^Δ Ὡ Τριας Μο νας ο Θε ος σω σον η μα

ας εκ πλα νης ^Δ και πει ρα σμων και πε ρι
^B

στα σε ω ω ν ⁶

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Χαῖρε θεοδόχε Γαστήρ, χαῖρε θρόνε
Κυρίου, χαῖρε ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

⁶

⁶ Ὑ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας ^Δ

^M
^Δ
^Δ Χαι ρε θε ο δο χε Γαστηρ ^Δ χαι ρε θρο

νε ε Κυ ρι ου ^Δ χαι ρε η Μη τηρ της ζω ης

ημων ⁶

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Ἄλλος Εἶρμός .

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι ὁ μόνος ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος». (Δίς)

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̣

Στε ρε ω σον Κυ ρι ε ε πι την
πε ε τ ρ αν τ ω ν εν το λ ω ω ν σου σα λευ θει
σαν την καρ δι αν μου ο τι μονος Α γι ος
υ πα ρ χ εις και Κυ υ ρι ο ο ος (Δίς)

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι, σὲ τοῦ θανάτου τὸν καθαιρέτην, καὶ βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου, πρὸ τοῦ τέλους· Ἥμαρτον ἰλάσθητι σῶσόν με.

Ελε η σον με ο Θε ος ε λε η σον
με

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

^M
^Δ
Πη γην ζω ης κε κτημαι σε του θα
να α του τον κα θαι ρε ε την και βο ω
σοι εκ καρ δι ας μου προ του τε ε λους Η μαρ
^B
τον ι λα α σθη τι σω ω σον με ε ε

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς ἐπὶ Νῶε Σωτήρ, ἡσελγηκότας
ἐμιμησάμην, τὴν ἐκείνων κληρωσάμενος,
καταδίκην, ἐν κατακλυσμῶ καταδύσεως.

^Δ
^Δ
Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε η σον
με

^M
^Δ
Τ ους ε πι Νω ε Σω τηρ η σελ γη
κο ο τας ε μι μη σα α μην την ε κει
νων κλη ρω σα με νος κατα δι ι κην εν

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

κα τα κλυσμων κα τα δυ υσεω ω ως

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ημάρτηκα Κύριε, ἡμάρτηκά σοι ἰλάσθητί μοι· οὐ γάρ ἐστιν ὃς τις ἤμαρτεν, ἐν ἀνθρώποις, ὃν οὐχ ὑπερέβην τοῖς πταίσμασι.

Ελε η σον με ο Θε ος ε λε η σον

με

Ημαρ τη κα Κυ ρι ε η μαρ τη κα

α σοι ι λα σθη τι μοι ου γαρ ε στιν ος τις

η μαρ τεν εν αν θρω ω ποις ον ουχ υ

πε ρε ε βην τοις πται σμα σι ι

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Χάμ ἐκεῖνον ψυχὴ, τὸν πατραλοῖαν μιμησαμένη, τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκάλυψας, τοῦ πλησίον, ὀπισθοφανῶς ἀνακάμψασα.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Ελεησον με ο Θεος ελεησον

με

Τον Χαμ εκεινον ψυχη τον πα

τραλοιαν μιμησα μενη την αισχυ

νην ουκ εκλυψας του πλησιον ο

πισθοφανως ανακαμψασα

Ελεησον με ο Θεος, ελεησον με.

Την ευλογιαν του Σημ, ουκ εκληρωσω ψυχη
αθλια, ου πλατειαν την κατασχεσιν, ως Ιαφεθ,
εσχες εν τη γη της αφεσεως.

Ελεησον με ο Θεος ελεησον

με

Την ευλογιαν του Σημ ουκ ε

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

κληρωσω ψυχη α θλι α ου πλα τει
αν την κατα σχεσιν ως Ι α αφεθ ε
σχεσ εν τη γη της α φε σε ως

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ γῆς Χαρράν ἐξελθε, τῆς ἀμαρτίας ψυχῆ
μου, δεῦρο εἰς γῆν ῥέουσιν αἰείζων,
ἀφθαρσίαν, ἣν ὁ Ἀβραὰμ ἐκληρώσατο.

Ἐλεησον με ο Θεος ελεησον
με

Ἐκ γης Χαρραν ε ξελ θε της α μαρ
τιας ψυχη η μου δευρο εις γην ρε
ουσαν αι ζω ον αφθαρσι ι αν ην
ο Α βρα αμ εκληρω σα το

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἀβραὰμ ἤκουσας, πάλαι ψυχὴ μου καταλιπόντα, γῆν πατρώαν, καὶ γενόμενον, μετανάστην, τούτου τὴν προαίρεσιν μίμησαι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εν τῇ δρυϊ τῇ Μαμβροῦ, φιλοξενήσας ὁ Πατριάρχης, τοὺς Ἀγγέλους ἐκληρώσατο, μετὰ γῆρας, τῆς ἐπαγγελίας τὸ θήραμα.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσαὰκ τάλαινα, γνοῦσα ψυχὴ μου καινὴν θυσίαν, μυστικῶς ὀλοκαρπούμενον, τῷ Κυρίῳ, μίμησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσραὴλ ἤκουσας, νῆφε ψυχὴ μου ἐκδιωχθέντα, ὡς παιδίσκης ἀποκύημα, βλέπε μήπως, ὁμοίον τι πάθης λαγνεύουσα.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῇ Ἄγαρ πάλαι ψυχὴ, τῇ Αἰγυπτία παρωμοιώθης, δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν, καὶ τεκοῦσα, νέον Ἰσμαήλ, τὴν αὐθάδειαν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Ἰακώβ κλίμακα, ἔγνωσ ψυχὴ μου δεικνυομένην, ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, τί μὴ ἔσχες, βάσιν ἀσφαλῆ, τὴν εὐσέβειαν;

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἱερέα Θεοῦ, καὶ βασιλέα μεμονωμένον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα, τοῦ ἐν κόσμῳ, βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήθητι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ γένη στήλη ἀλός, ψυχὴ στραφεῖσα εἰς τὰ ὀπίσω, τὸ ὑπόδειγμα φοβεῖτω σε, τῶν Σοδόμων, ἄνω εἰς Σηγὼρ διασώθητι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν ἐμπρησμόν, ὥσπερ Λώτ, φεῦγε ψυχὴ μου τῆς ἀμαρτίας, φεῦγε Σόδομα καὶ Γόμορρα, φεῦγε φλόγα, πάσης παραλόγου ὀρέξεως.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ελέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι· ὅτε ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν δέησιν Δέσποτα, τῶν σὲ ὑμνούντων μὴ ἀπορρίψης, ἀλλ' οἰκτείρησον φιλόανθρωπε, καὶ παράσχου, πίστει αἰτουμένοις τὴν ἄφεσιν.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Συνέχομαι κλύδωνι, καὶ τρικυμῖα Μῆτερο πταισμάτων, ἀλλ' αὐτὴ με νῦν διάσωσον, καὶ πρὸς ὄρμον, θείας μετανοίας εἰσάγαγε.

Όσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ίκέσιον δέησιν, νυνὶ Όσία προσαγαγοῦσα, πρὸς τὴν εὐσπλαγγνον πρεσβεία σου, Θεοτόκον, ἀνοιξόν μοι θείας εἰσόδους σου.

Άγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ταῖς σαῖς λιταῖς δώρησαι, κἄμοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων, ὦ Ἀνδρέα Κρήτης Πρόεδρε, μετανοίας· σὺ μυσταγωγὸς γὰρ πανάριστος.

Δόξα...

Μονὰς ἀπλή ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον**

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ Θεογεννήτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας, ξένον θαῦμα! μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Εἰρμὸς

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθη, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε». (Δίς)

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι

Ἀ κη κο εν ο ο προ φη της την ε
λευ σιν σου Κυ ρι ε και ε ε φο βη θη ο
τι μελ λεις εκ Παρ θε νου τι κτε σθαι και
αν θρω ποις δει κνυ υ υ σθαι αι και ε λε γεν
α κη κο α την α κο ην σου και ε φο βη η
θην δο ζα τη δυ να α μει σου Κυ υ ρι ε ε
ε

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδης, β̣ τὸ πλάσμα σου μὴ παρόψη Δικαιοκρίτα· α̣ εἰ καὶ μόνος ἡμαρτον ὡς ἄνθρωπος, α̣ ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον Φιλάνθρωπε, β̣ ἀλλ' ἔχεις ὡς Κύριος πάντων τὴν ἐξουσίαν, α̣ ἀφιέναι ἁμαρτήματα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος, β̣ ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, οὐχ ἐτοιμάζῃ. α̣ Ὁ καιρὸς συντέμνει, διανάστηθι, α̣ ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ Κριτὴς ἐστίν, ὡς ὄναρ, β̣ ὡς ἄνθος ὁ χρόνος τοῦ βίου τρέχει, α̣ τί μάτην ταραττόμεθα;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀνάνηψον ὦ ψυχὴ μου, β̣ τὰς πράξεις σου ἅς εἰργάσω ἀναλογίζου, α̣ καὶ ταύταις ἐπ' ὄψεσι προσάγαγε, α̣ καὶ σταγόνας στάλαξον δακρῶν σου, β̣ εἶπε παρρησίᾳ τὰς πράξεις, τὰς ἐνθυμήσεις, Χριστῶ, καὶ δικαιώθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ, β̣ ἁμάρτημα οὐδὲ προᾶξις, οὐδὲ κακία, α̣ ἦν ἐγὼ Σωτὴρ οὐκ ἐπλημμέλησα, α̣ κατὰ νοῦν καὶ λόγον, καὶ προαίρεσιν, α̣ καὶ θέσει, καὶ γνώμῃ, καὶ πράξει ἔξαμαρτήσας, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, β ἐντεῦθεν κατεδικάσθην ἐγὼ ὁ τάλας, α ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, α ἧς οὐδὲν ἐν κόσμῳ βιαιότερον. Κριτὰ λυτρωτά μου καὶ γνῶστα, β φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, καὶ σῶσόν με τὸν δείλαιον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ κλίμαξ ἦν εἶδε πάλαι, β ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, δεῖγμα ψυχῆ μου, α πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιβάσεως, α γνωστικῆς τυγχάνει ἀναβάσεως, β εἰ θέλεις οὖν πράξει, καὶ γνώσει καὶ θεωρία, γ βιοῦν ἀνακαινίσθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, β ὑπέμεινε δι' ἔνδειαν ὁ Πατριάρχης α καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἤνεγκε, α καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος, β ποιμαίνων, πυκτεύων, δουλεύων, ἵνα τὰς δύο, γυναῖκας εἰσαγάγηται.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυναϊκὰς μοι δύο νόει, β τὴν προᾶξίν τε καὶ τὴν γνῶσιν ἐν θεωρία, α τὴν μὲν Λείαν, προᾶξιν ὡς πολύτεκνον· τὴν Ῥαχήλ δέ, γνῶσιν ὡς πολύπονον· καὶ γὰρ ἄνευ πόνων, οὐ προᾶξις, οὐ θεωρία, ψυχὴ κατορθωθήσεται.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γρηγόρησον ὦ ψυχὴ μου, β̣ ἀρίστευσον ὡς ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, Δ̣ ἵνα κτήσῃ πρᾶξιν μετὰ γνώσεως, Δ̣ ἵνα χρηματίσῃς νοῦς ὁρῶν τὸν Θεόν, καὶ φθάσῃς τὸν ἄδυτον γνόφον ἐν θεωρίᾳ, καὶ γένη μεγαλέμπορος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς δώδεκα Πατριάρχας, β̣ ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις παιδοποιήσας, Δ̣ μυστικῶς ἐστήριξέ σοι κλίμακα, Δ̣ πρακτικῆς ψυχὴ μου ἀναβάσεως, β̣ τοὺς παῖδας, ὡς βάρθρα, τὰς βάρσεις, ὡς ἀναβάσεις, πανσόφως ὑποθέμενος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡσαῦ τὸν μεμισημένον, β̣ ζηλοῦσα ψυχὴ, ἀπέδου τῷ πτερινιστῇ σου, Δ̣ τὰ τοῦ πρώτου κάλλους πρωτοτόκια, Δ̣ καὶ τῆς πατρικῆς εὐχῆς ἐξέπεσας, καὶ δις ἐπτερνίσθης ἀθλία, πράξει καί, γνώσει· διὸ νῦν μετανόησον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐδῶμ ὁ Ἡσαῦ ἐκλήθη, β̣ δι' ἄκραν θηλυμανίας ἐπιμιξίαν· Δ̣ ἀκρασίᾳ γὰρ αἰεὶ πυρούμενος, καὶ ταῖς ἡδοναῖς κατασπιλούμενος. Ἐδῶμ ὠνομάσθη, ὃ λέγεται θερμασία, ψυχῆς φιλαμαρτήμονος.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰὼβ τὸν ἐπὶ κοπρίας, **β**, ἀκούσασα ᾧ ψυχῇ μου δικαιοθέντα, **α**, τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν οὐκ ἐζήλωσας, τὸ στερορὸν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως, ἐν πᾶσιν οἷς ἔγνως, οἷς οἶδας, οἷς ἐπειράσθης, ἀλλ' ὥφθης ἀκαρτέρητος.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο πρότερον ἐπὶ θρόνου, **β**, γυμνὸς νῦν ἐπὶ κοπρίας καθηλωμένος, **α**, ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καὶ περίβλεπτος, ἅπαις ἀφαιρέοικος αἰφνίδιον· παλάτιον γὰρ τὴν κοπρίαν, καὶ μαργαρίτας, τὰ ἔλκη ἐλογίζετο.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Βασίλειον τὴν ἀξίαν, **β**, διάδημα καὶ πορφύραν ἠμφιεσμένος, **α**, πολυκτῆμων ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, πλούτῳ ἐπιβροίθων καὶ βοσκήμασιν, ἐξαίφνης τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τὴν βασιλείαν, πτωχεύσας ἀπεκείρατο.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος, **β**, καὶ ἄμεμπτος παρὰ πάντα, καὶ οὐκ ἀπέδρα, **α**, τὰ τοῦ πλάνου ἔνεδρα καὶ σκάμματα, σὺ φιλαμαρτῆμων οὔσα τάλαινα, ψυχὴ τί ποιήσεις, ἐάν τι τῶν ἀδοκῆτων, συμβῆ ἐπενεχθῆναί σοι;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ σῶμα κατερρυπώθην, β τὸ πνεῦμα κατεσπιλώθην, ὅλως ἠλκώθην, Δ ἀλλ' ὡς ἰατρός Χριστέ ἀμφότερα, διὰ μετανοίας μοι θεράπευσον, ἀπόλουσον, κάθαρον, πλῦνον, δεῖξον Σωτήρ μου, χιόνος καθαρώτερον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα, β σταυρούμενος ὑπὲρ πάντων, ἔθηκας Λόγε, Δ τὸ μὲν Σῶμα, ἵνα ἀναπλάσης με, τὸ δὲ Αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς με, τὸ πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα ἐμὲ προσάξῃς, Δ Χριστέ τῷ σῷ Γεννήτορι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν, β ἐν μέσῳ τῆς γῆς οἰκτίρμον, Δ ἵνα σωθῶμεν, ἐκουσίως ξύλῳ ἀνεσταύρωσαι, ἢ Ἐδὲμ κλεισθεῖσα ἀνέώγγυτο· τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ἢ κτίσις, τὰ ἔθνη πάντα, σωθέντα προσκυνοῦσί σε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα, β τὸ Αἷμα τὸ ἐκ πλευρᾶς σου, ἅμα καὶ πόμα, Δ τὸ πηγάσαν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, ἵνα ἐκατέρωθεν καθαίρωμαι, χριόμενος, πίνων, ὡς χρίσμα καὶ πόμα Λόγε, τὰ ζωηρά σου λόγια.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυμνός εἶμι τοῦ Νυμφῶνος, **β** γυμνός εἶμι καὶ τοῦ γάμου, **α** ἅμα καὶ δεῖπνου, ἡ λαμπὰς ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος, ἡ παστὰς ἐκλείσθη μοι καθεύδοντι, τὸ δεῖπνον ἐβρώθη· ἐγὼ δὲ χεῖρας καὶ πόδας, δεθεὶς ἔξω ἀπέροισμαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κρατῆρα ἡ Ἐκκλησία, **β** ἐκτήσατο τὴν Πλευράν σου τὴν ζωηφόρον, **α** ἐξ ἧς ὁ διπλοῦς ἡμῖν ἐξέβλυσε, κρουνὸς τῆς ἀφέσεως καὶ γνώσεως, εἰς τύπον τῆς πάλαι, τῆς νέας, τῶν δύο ἅμα, Διαθηκῶν Σωτῆρ ἡμῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου, **β** ὀλίγος καὶ πλήρης πόνων καὶ πονηρίας, **α** ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρωμα τοῦ ἀλλοτριίου. Σωτῆρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Υψήγορος νῦν ὑπάρχω, **β** θρασύς δὲ καὶ τὴν καρδίαν, εἰκῆ καὶ μάτην· **α** μὴ τῷ Φαρισαίῳ συγκαταδικάσης με, μᾶλλον τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν, παράσχου μοι μόνε οἰκτίρμον, δικαιοκριτα, καὶ τούτῳ συναρίθμησον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξήμαρτον ἐνουβρίσας, **β** τὸ σκεῦος τὸ τῆς σαρκός μου, οἶδα οἰκτίρμον, **α** ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρωμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἰκτεiron.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀυτείδωλον ἐγενόμην, **β** τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν μου καταμολύνας, **α** ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρωμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἰκτεiron.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, **β** παρήκουσα τῆς γραφῆς σου τοῦ Νομοθέτου, **α** ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρωμα τοῦ ἀλλοτρίου, Σωτὴρ αὐτός με οἰκτεiron.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀσώματον πολιτείαν, **β** ἐν σώματι μετελθοῦσα, χάριν Ὁσία, **α** πρὸς Θεοῦ μεγίστην ὄντως εἴληφας, τῶν πιστῶς τιμώντων σε προΐστασο· διὸ δυσωποῦμεν, παντοίων πειρατηρίων, ἡμᾶς εὐχαῖς σου λύτρωσαι.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Μεγάλων ἀτοπημάτων, β̅ εἰς βάθος κατενεχθεῖσα, οὐ κατεσχέθης, Δ̅ ἀλλ' ἀνέδραμες λογισμῶ κρείττονι, πρὸς τὴν ἀκροτάτην διαπράξεως, σαφῶς ἀρετὴν παραδόξως, Ἀγγέλων φύσιν, Μαρία καταπλήξασα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀνδρέα Πατέρων κλέος, β̅ εὐχαῖς σου μὴ ἐπιλάθη καθικετεύων, Δ̅ παρεστῶς Τριάδα τὴν ὑπέρθρον, ὅπως λυτρωθῶμεν τῆς κολάσεως, οἱ πόθῳ προστάτην σε θεῖον, ἐπικαλοῦντες, τὸ Κρήτης ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα...

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, β̅ ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, Δ̅ τὴν Τριαδικὴν μίαν Θεότητα, ὡς Ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον, βοῶ σοι τὸ Ἄσμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, β̅ καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος, Δ̅ ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, Δ̅ ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα, Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως τάξις· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Ὁδὴ ε΄
Ὁ Εἰρμὸς

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, β
φώτισον δέομαι, Δ και ὀδήγησον καμέ, β ἐν
τοῖς προστάγμασί σου, β και δίδαξόν με
Σωτήρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου. (Δίς)

Ἦχος λ π — Δι

Δ Ἐκ νυ κτος ορ θρι ζον τα Φι λαν θρω πε β
φω τισον δε ομαι και ο δη γη σον κα με ε εν
τοις προ σταγ μα σι ι σου β και δι δα ζον
με ποι ει ν Δ αι το θε ε λη μα σου β

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐν νυκτὶ τὸν βίον μου διήλθον αἰεί. β
σκότος γὰρ γέγονε, Δ και βαθειά μοι ἀχλύς, β β
ἢ νύξ τῆς ἀμαρτίας, β ἀλλ' ὡς ἡμέρας υἱόν, Δ
Σωτήρ ἀνάδειξόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ρουβὶμ μιμούμενος ὁ τάλας ἐγώ, ἔπραξα ἄθεσμον, καὶ παράνομον βουλήν, κατὰ Θεοῦ Ὑψίστου, μίανας κοίτην ἐμήν, ὡς τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Χριστὲ Βασιλεῦ. Ἡμαρτον ἥμαρτον, ὡς οἱ πρὶν τῷ Ἰωσήφ, ἀδελφοὶ πεπρακότες, τὸν τῆς ἀγνείας καρπὸν, καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὑπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχὴ, δέδοτο πέπρατο, εἰς δουλείαν ὁ γλυκύς, εἰς τύπον τοῦ Κυρίου. αὐτὴ δὲ ὅλη ψυχὴ, ἐπράθης τοῖς κακοῖς σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰωσήφ τὸν δίκαιον, καὶ σώφρονα νοῦν, μίμησαι τάλαινα, καὶ ἀδόκιμε ψυχὴ, καὶ μὴ ἀκολασταίνου, ταῖς παραλόγοις ὀρμαῖς, αἰὲ παρανομοῦσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ λάκκῳ ὤκησε ποτὲ Ἰωσήφ, Δέσποτα Κύριε, ἀλλ' εἰς τύπον τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἐγέρσεώς σου· ἐγὼ δὲ τί σοι ποτέ, τοιοῦτο προσενέγκω;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας τὴν θίβην ψυχῆ, β. ὕδασι, κύμασι φερομένην ποταμοῦ, β. ὡς ἐν θαλάμῳ πάλαι, φυγοῦσαν δρᾶμα πικρόν, βουλῆς Φαραωνίτου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ τὰς μαίας ἤκουσας κτεινούσας ποτέ, β. ἄνηβον τάλαινα, τὴν ἄρρενωπὸν ψυχῆ, β. τῆς σωφροσύνης πρᾶξιν, β. νῦν ὡς ὁ μέγας Μωσῆς, τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς Μωσῆς ὁ μέγας τὸν Αἰγύπτιον νοῦν, β. πλήξασα τάλαινα, οὐκ ἀπέκτεινας ψυχῆ, β. καὶ πῶς οἰκήσεις λέγε, τὴν ἔρημον τῶν παθῶν, διὰ τῆς μετανοίας;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς ἐρήμους ὥκησεν ὁ μέγας Μωσῆς, β. δεῦρο ἵνα καὶ τῆς δὲ μίμησαι, β. τὴν αὐτοῦ διαγωγὴν, ἐν βάτῳ, θεοφανείας ψυχῆ, ἐν θεωρίᾳ γένῃ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Μωσέως ῥάβδον εἰκονίζου ψυχὴ, **β**
πλήττουσαν θάλασσαν, καὶ πηγνύουσαν βυθόν,
β τύπῳ Σταυροῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ δυνήσῃ καὶ
σύ, μεγάλα ἐκτελέσαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λαρῶν προσέφερε τὸ πῦρ τῷ Θεῷ, **β**
ἄμωμον ἄδολον, ἀλλ' ὀφνεῖ, καὶ Φινεές, **β** ὡς
σὺ ψυχὴ προσῆγον, ἀλλότριον τῷ Θεῷ,
ῥερυπωμένον βίον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς βαρὺς τὴν γνώμην Φαραὼ τῷ πικρῷ, **β**
γέγονα Κύριε, Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς **β** τὴν ψυχὴν
καὶ τὸ σῶμα, **β** καὶ ὑποβρύχιος νοῦς, ἀλλὰ
βοήθησόν μοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι ὁ τάλας τὸν νοῦν,
β πλῦνόν με Δέσποτα, τῷ λουτῆρι τῶν ἐμῶν, **β**
δακρῶν δέομαί σου, **β** τὴν τῆς σαρκός μου
στολὴν, λευκάνας ὡς χιόνα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐὰν ἐρευνήσω μου τὰ ἔργα Σωτήρ, **β**
ἅπαντα ἄνθρωπον, ὑπερβάντα ἐμαυτόν, **β** ὁρῶ
ταῖς ἁμαρτίαις, ὅτι ἐν γνώσει φρενῶν, ἥμαρτον,
οὐκ ἄγνοία.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι φεῖσαι Κύριε, τοῦ πλάσματός σου.
Ἐἴς ἡμαρτον ἄνες μοι, ὁ τῇ φύσει καθαρός, Ἐἴς αὐτὸς ὑπάρχων μόνος, Ἐἴς καὶ ἄλλος πλήν σου οὐδείς, ὑπάρχει ἔξω ρύπου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δί' ἐμὲ Θεὸς ὢν ἐμορφώθης ἐμέ, Ἐἴς ἔδειξας θαύματα, ἰασάμενος λεπρούς, Ἐἴς καὶ παραλύτους σφίγγας, Ἐἴς Αἰμόρρου στήσας Σωτήρ, ἀφῆ κρασπέδου ῥύσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Αἰμόρρου μίμησαι ἀθλία ψυχὴ Ἐἴς πρόσδραμε κράτησον, τοῦ κρασπέδου τοῦ Χριστοῦ, Ἐἴς ἵνα ῥυσθῆς μαστίγων, ἀκούσης δὲ παρ' αὐτοῦ· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσαν μιμοῦ ὦ ψυχὴ, Ἐἴς πρόσελθε, πρόσπεσον, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ, Ἐἴς ἵνα σε ἀνορθώσῃ, Ἐἴς καὶ βηματίσεις ὀρθῶς, τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ φρέαρ Δέσποτα ὑπάρχεις βαθύ, **β**
βλῦσόν μοι νάματα, ἐξ ἀχράντων σου φλεβῶν,
β ἴν' ὡς ἡ Σαμαρεῖτις, μηκέτι πίνων διψῶ· ζωῆς
γὰρ ρεῖθρα βρούεις.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γιλῶαμ γενέσθω μοι τὰ δάκρυά μου, **β**
Δέσποτα Κύριε, ἵνα νίψωμαι κἀγώ, **β** τὰς
κόρας τῆς καρδίας, καὶ ἴδω σε νοερῶς, τὸ φῶς
τὸ πρὸ αἰώνων.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ασυγκρίτῳ ἔρωτι πανόλβιε, **β** ξύλον
ποθήσασα, προσκυνῆσαι τοῦ Σταυροῦ, **β**
ἡξίωσαι τοῦ πόθου, **β** ἀξίωσον οὖν κἀμέ, τυχεῖν
τῆς ἄνω δόξης.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ρεῖθρον Ἰορδάνειον περάσασα, **β** εὖρες
ἀνάπαυσιν, τὴν ἀνώδυνον σαρκός, **β** ἡδονὴν
ἐκφυγοῦσα, ἧς καὶ ἡμᾶς ἐξελοῦ, σαῖς
προσευχαῖς Ὅσια.

Αγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ως ποιμένων ἄριστον Ἀνδρέα σοφέ, **β**
πρόκριτον ὄντα σε, πόθῳ δέομαι πολλῶ, **β** καὶ
φόβῳ σαῖς πρεσβείαις, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, καὶ
ζωῆς αἰωνίου.

Δόξα...

Σὲ Τριάς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν, **β**
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, **β** ὁ Υἱὸς καὶ
τὸ Πνεῦμα, ἀπλή οὐσία Μονάς, ἀεὶ
προσκυνομένη.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἄφθορε
ἄνανδρε, Μητροπάρθενε Θεός, ὁ κτίσας τοὺς
αἰῶνας, καὶ ἤνωσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων
φύσιν.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

ᾠδὴ σ'

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ Ἰδοῦ κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου». (Δίς)

Ἦχος λ̣ ϖ̣ Δι

Ἐ β ο η σα εν ο λ η καρ δι α μου
π ρ ο ο ς τ ο ν ο ι κ τ ι ρ μ ο ν α Θε ο ν και ε π η κ ο υ
σε ε μου εξ α δου κα α τ ω τ α τ ο υ και α
ν η γ α γ εν εκ φ θ ο ρ α ς τ η ν ζ ω η ν μου

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα Σωτῆρ τῶν ὀμμάτων μου, καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμούς, καθαρῶς προσφέρω, βοώσης τῆς καρδίας, ὁ Θεὸς ἡμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξένευσας ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου, **Α** ὥσπερ
Δαθὰν καὶ Ἀβειρών· **Β** ἀλλὰ φεῖσαι κράξον, **Α**
ἐξ Ἴδου κατωτάτου, ἵνα μὴ τὸ χάσμα, τῆς γῆς
σὲ συγκαλύψῃ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς δάμαλις ψυχὴ παροιστρήσασα, **Α**
ἐξωμοιώθης τῷ Ἐφραΐμ, **Β** ὡς δορκὰς ἐκ
βρόχων, ἀνάσωσον τὸν βίον, πτερωθεῖσα πράξει,
καὶ νῶ καὶ θεωρία.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ χεὶρ ἡμᾶς Μωσέως πιστώσεται, **Α** ψυχὴ
πῶς δύναται Θεός, **Β** λεπρωθέντα βίον,
λευκάναι καὶ καθάραι· **Α** καὶ μὴ ἀπογνῶς
σεαυτὴν, κὰν ἐλεπρώθης.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κύματα, Σωτὴρ τῶν πταισμάτων μου,
Α ὡς ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, **Β** ἐπαναστραφέντα,
ἐκάλυψέ με ἄφνω, **Α** ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, ποτὲ
καὶ τοὺς τριστάτας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀγνώμονα, ψυχὴ τὴν προαίρεσιν, **Α** ἔσχες
ὡς πρὶν ὁ Ἰσραήλ· **Β** τοῦ γὰρ θείου μάννα,
προέκρινας ἀλόγως, **Α** τὴν φιλήδονον, τῶν
παθῶν ἀδηφαγίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ὕεια, κρέα καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὴν Αἰγύπτιον τροφήν, τῆς ἐπουρανίου, προέκρινας ψυχὴ μου ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων, λαὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ φρέατα, ψυχὴ προετίμησας, τῶν Χαναναίων ἐννοιῶν, τῆς φλεβὸς τὴν πέτραν, ἐξ ἧς ὁ τῆς σοφίας, ὡς κρατῆρ προχέει, κρουνοὺς θεολογίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ἐπληξε, Μωσῆς ὁ θεράπων σου, ῥάβδῳ τὴν πέτραν τυπικῶς, τὴν ζωοποιόν σου, Πλευρὰν προδιετύπου, ἐξ ἧς πάντες πόμα, ζωῆς Σωτὴρ ἀντλοῦμεν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐρεύνησον, ψυχὴ κατασκόπευσον, ὡς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, τῆς κληροδοσίας, τὴν γῆν ὁποία ἐστὶ, καὶ κατοίκησον, ἐν αὐτῇ δι' εὐνομίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀνάστηθι, καὶ καταπολέμησον, **Α** ὡς Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλήκ, **Β** τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, καὶ τοὺς Γαβαωνίτας, **Α** τοὺς ἀπατηλοὺς λογισμοὺς, αἰὲ νικῶσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διάβηθι, τοῦ χρόνου τὴν ρέουσαν, **Α** φύσιν ὡς πρὶν ἢ Κιβωτός, **Β** καὶ τῆς γῆς ἐκείνης, γενοῦ ἐν κατασχέσει, τῆς ἐπαγγελίας ψυχῆ, Θεὸς κελεύει.

Ὡς ἔσωσας, τὸν Πέτρον βοήσαντα, **Α** σῶσον προφθάσας με Σωτήρ, **Β** τοῦ θηρός με ῥῦσαι, ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα, **Α** καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λιμένα σε, γινώσκω γαλήνιον, **Α** Δέσποτα Δέσποτα Χριστέ, **Β** ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδύτων, βυθῶν τῆς ἁμαρτίας, **Α** καὶ τῆς ἀπογνώσεώς με, προφθάσας ῥῦσαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐγώ εἰμι, Σωτήρ ἦν ἀπώλεσας, **Α** πάλαι βασίλειον δραχμῆν, **Β** ἀλλ' ἀνάψας λύχνον, τὸν Πρόδρομόν σου Λόγε, **Α** ἀναζήτησον, καὶ εὐρὲ τὴν σὴν εἰκόνα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἴνα παθῶν, φλογμὸν κατασβέσης, ✠
δακρύων ἔβλυζες αἰεὶ, ✠ ὄχετοὺς Μαρία, ψυχὴν
πυρπολουμένην, ✠ ὧν τὴν χάριν νέμοις, κάμοι
τῷ σῶ οἰκέτη.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀπάθειαν, ἐκτήσω οὐράνιον, ✠ δι'
ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς, ✠ πολιτείας, Μῆτερ· διὸ
τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ✠ ἐκ παθῶν ῥυσθῆναι,
πρεσβείαις σου δυσώπει.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τῆς Κρήτης σε, Ποιμένα καὶ πρόεδρον, ✠
καὶ Οἰκουμένης πρεσβευτήν, ✠ ἐγνωκῶς
προστρέχω, Ἀνδρέα καὶ βοῶ σοι· ✠ Ἐξελοῦ με
Πάτερ, βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας.

Ἄόξα...

Τριάς εἶμι, ἀπλὴ ἀδιαίρετος, ✠ διαιρετὴ
προσωπικῶς, ✠ καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῇ φύσει
ἠνωμένη. ✠ Ὁ Πατὴρ φησιν, ὁ Υἱὸς καὶ θεῖον
Πνεῦμα.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἡ μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε, ✠
μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς, ✠ ἀλλ' ὡς Κτίστην
πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ✠ ἵνα ταῖς
πρεσβείαις, ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. β'

Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ἦχος λ' [⊖] Bou

Ψυχή η η η η μου ου ου ψυ
υ χη η η η η μου α α να α α
στα α τι ι ι ι ι κα α α θε ε
ε ευ δεις το τε ε ε ε ε λο ο ος
ε ε εγ γι ι ι ι ι ζει ει και αι αι αι
αι αι με ε ε ελλεις θο ο ο ρυ υ υ βει
ει ει ει ει ει ει σθαι αι α να α α α α

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

νη η η ψο ο ον ουν ι ι να α φει
ση η ται αι αι αι σου Χρι ιστο ο ο ο ος ο
Θε ος ο παν τα χου ου πα α ρων και αι
αι τα πα α α αν τα πλη η η ρων

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Ὡδή ζ'
Ὁ Εἰρμός

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν
ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ
ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ
παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων
Θεός. (Δίς)

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Βου

Ἡ μαρ το μεν η νο μη σα μεν η δι
κη σα μεν ε νω πι ο ον σου ου δε συ
νε τη ρη σα μεν ου δε ε ποι η σα μεν κα θως
ε νε τει λω η μιν αλ λα μη πα ρα δω ω ης
η μας εις τε ε λος ο των Πα τε ε ρων
Θε ος

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Ἡμάρτηκα, ἐπλημμέλησα, **Α** καὶ ἠθέτησα τὴν ἐντολήν σου, **Α** ὅτι ἐν ἀμαρτίαις προήχθην, **Α** καὶ προσέθηκα τοῖς μώλωπι τραῦμα ἐμοί, **Β** ἀλλ' αὐτός με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κρύφια τῆς καρδίας μου, **Α** ἐξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῇ μου, **Α** ἴδε μου τὴν ταπείνωσιν, ἴδε καὶ τὴν θλίψιν μου, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου νῦν, **Β** καὶ αὐτός με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σαοὺλ ποτέ, ὡς ἀπώλεσε, **Α** τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ψυχὴ τὰς ὄνους, **Α** πάρεργον τὸ βασίλειον εὔρε, πρὸς ἀνάρρησιν. **Α** Ἀλλ' ὄρα μὴ λάθης σαυτήν, τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις σου, προκρίνουσα τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυῖδ ποτέ, ὁ πατρόθεος, **Α** εἰ καὶ ἤμαρτε διττῶς ψυχὴ μου, **Α** βέλει μὲν τοξευθεῖς τῆς μοιχείας, **Α** τῷ δὲ δόρατι ἀλοὺς τῆς τοῦ φόνου ποινηῆς· **Β** ἀλλ' αὐτὴ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς, ταῖς κατὰ γνώμην ὀρμαῖς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Συνῆψε μὲν, ὁ Δαυΐδ ποτέ, **Α** ἀνομήματι τὴν ἀνομίαν· **Α** φόνῳ γὰρ τὴν μοιχείαν ἐκίρνα, τὴν μετάνοιαν εὐθύς παραδείξας διπλῆν· **Β** ἀλλ' αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω, ψυχὴ, μὴ μεταγνοῦσα Θεῶ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυΐδ ποτὲ ἀνεστήλωσε, **Α** συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι, ὕμνον, **Α** δι' οὗ τὴν προᾶξιν ἐλέγχει, ἣν εἰργάσατο κραυγάζων· Ἐλέησόν με· **Β** σοὶ γὰρ μόνῳ ἐξήμαρτον, τῷ πάντων Θεῶ, αὐτὸς καθάρισόν με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Η Κιβωτός, ὡς ἐφέρετο, **Α** ἐπιδίφριος ὁ Ζὰν ἐκεῖνος, **Α** ὅτε ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου, μόνον ἤψατο, **Β** Θεοῦ ἐπειράθη ὀργῆς, **Α** ἀλλ' αὐτοῦ τὴν αὐθάδειαν, φυγοῦσα ψυχὴ, σέβου τὰ θεῖα καλῶς.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Α κήκοας, τοῦ Ἀβεσσαλώμ, **Α** πῶς τῆς φύσεως ἀντεξανέστη, **Α** ἔγνωσ τὰς ἐναγεῖς αὐτοῦ πράξεις, αἷς ἐξύβρισε, τὴν κοίτην Δαυΐδ τοῦ πατρός· ἀλλ' αὐτὴ ἐμιμήσω, τὰς αὐτοῦ ἐμπαθεῖς, καὶ φιληδόνους ὀρμάς.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Υπέταξας, τὸ ἀδούλωτον, **Α** σου ἄξίωμα τῷ σώματί σου· **Α** ἄλλον γάρ, Ἀχιτόφελ εὐροῦσα τὸν ἐχθρὸν σὺ ψυχῇ, **Α** συνῆλθες ταῖς τούτου βουλαῖς. **Α** Ἀλλ' αὐτὰς διεσκέδασεν, αὐτὸς ὁ Χριστός, ἵνα σὺ πάντων σωθῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Σολομών, ὁ θαυμάσιος, **Α** ὁ καὶ χάριτος σοφίας πλήρης, **Α** οὗτος τὸ πονηρὸν ἐναντίον, τοῦ Θεοῦ ποτέ, **Α** ποιήσας ἀπέστη αὐτοῦ, ᾧ αὐτὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχὴν προσαφωμοίωσας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ταῖς ἡδοναῖς, ἐξελκόμενος, **Α** τῶν παθῶν αὐτοῦ κατερρυποῦτο, **Α** οἴμοι! ὁ ἐραστὴς τῆς σοφίας, ἐραστὴς πορνῶν γυναικῶν, **Β** καὶ ξένος Θεοῦ, ὃν αὐτὴ ἐμιμήσω, κατὰ νοῦν ᾧ ψυχῇ, ἡδυπαθείαις αἰσχροαῖς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ῥοβοάμ, παρεζήλωσας, **Α** ἀλογήσαντα βουλήν πατρώαν, **Α** ἅμα δὲ καὶ τὸν κάκιστον δοῦλον, Ἰεροβοάμ, **Β** τὸν πρὶν ἀποστάτην ψυχῇ. Ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν, καὶ κράζε Θεῷ· Ἥμαρτον οἴκτειρόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἀχαάβ παρεζήλωσας, **Α** τοῖς μιάσμασι ψυχὴ μου, οἴμοι! **Α** γέγονας σαρκικῶν μολυσμάτων, καταγώγιον **Β** καὶ σκευὸς αἰσχροῦ τῶν παθῶν. **Α** Ἀλλ' ἐκ βάθους σου στέναξον, καὶ λέγε Θεῶ, τὰς ἁμαρτίας σου.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εκλείσθη σοι, οὐρανὸς ψυχὴ, **Α** καὶ λιμὸς Θεοῦ κατέλαβέ σε, **Α** ὅτε τοῖς Ἡλιοῦ τοῦ θεσβίστου, ὡς ὁ Ἀχαάβ, **Β** ἠπείθησας λόγοις ποτέ. Ἀλλὰ τῇ Σαραφθία ὁμοιώθητι, θρέψον Προφήτου ψυχὴν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μανασσῆ, ἐπεσώρευσας, **Α** τὰ ἐγκλήματα τῇ προαιρέσει, **Α** στήσασα ὡς βδελύγματα πάθη, **Α** καὶ πληθύνουσα ψυχὴ, **Β** προσωχθίσματα. Ἀλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν, ζηλοῦσα θερμῶς, κτῆσαι κατάνυξιν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσπίπτω σοι, καὶ προσάγω σοι, **Α** ὥσπερ δάκρυα τὰ ῥήματά μου, **Α** ἥμαρτον, ὡς οὐχ ἥμαρτε Πόρνη, καὶ ἠνόμησα, ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς. **Β** Ἀλλ' οἰκτείρησον Δέσποτα τὸ ποίημά σου, καὶ ἀνακάλεσαί με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέχρωσα, τὴν εἰκόνα σου, **ⲁ** καὶ παρέφθειρα τὴν ἐντολήν σου, **ⲁ** ὅλον ἀπημαυρώθη τὸ κάλλος, **ⲁ** καὶ τοῖς πάθεσιν ἐσβέσθη Σωτὴρ ἢ λαμπάς· **ⲃ** ἀλλ' οἰκτεῖρας ἀπόδος μοι, ὡς ψάλλει Δαυῖδ τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπίστρεψον, μετανόησον, **ⲁ** ἀνακάλυψον τὰ κεκρυμμένα, **ⲁ** λέγε Θεῷ τῷ τὰ πάντα εἰδότε. **ⲃ** Σὺ γινώσκεις μου τὰ κρύφια μόνε Σωτὴρ, καὶ αὐτός με ἐλέησον, ὡς ψάλλει Δαυῖδ, κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξέλιπον, αἱ ἡμέραι μου, **ⲁ** ὡς ἐνύπνιον ἐγειρομένου· **ⲁ** ὅθεν ὡς Ἐζεκίας δακρῦω, ἐπὶ κλίνης μου προσθῆναί μοι χρόνους ζωῆς. **ⲃ** Ἀλλὰ τίς Ἡσαΐας, παραστήσεται μοι ψυχὴ, εἰ μὴ ὁ πάντων Θεός;

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Βοήσασα, πρὸς τὴν ἄχραντον, Θεομήτορα πρὶν ἀπεκρούσω, **ⲁ** λύσσαν παθῶν βιαίων ὀχλούντων, **ⲃ** καὶ κατήσχυνας, ἐχθρὸν τὸν πετρνίσαντα. Ἀλλὰ δὸς νῦν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, κἀμοὶ τῷ δούλῳ σου.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὅν ἔστερξας, ὃν ἐπόθησας, **Α** δι' ὃν ἔτηξας
σάρκας Ὁσία, **Α** αἴτησαι νῦν Χριστὸν ὑπὲρ
δούλων, **Β** ὅπως ἴλεως γενόμενος πᾶσιν ἡμῖν, **Β**
εἰρηναίαν κατάστασιν βραβεύσειε, τοῖς
σεβομένοις αὐτόν.

Α γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ με, **Α** ταῖς
πρεσβείαις σου στήριξον Πάτερ, **Α** φόβω με τῷ
ἐνθέῳ τειχίζων, **Β** καὶ μετάνοιαν, Ἀνδρέα
παράσχου μοι νῦν, δυσωπῶ σε καὶ ῥῦσαί με,
παγίδος ἐχθρῶν, τῶν ἐκζητούντων με.

Δόξα...

Τριάς ἀπλή, ἀδιαίρετε, **Α** Ὁμοούσιε Μονὰς
ἀγία, **Α** φῶτα καὶ φῶς καὶ ἅγια τρία, **Β** καὶ ἐν
ἅγιον ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς, **Α** ἀλλ' ἀνύμνησον,
δόξασον ζωὴν καὶ ζωάς, ψυχὴ τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν ... **Θ**εοτοκίον

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, **Α**
προσκυνοῦμέν σε Θεογεννητορ, **Α** ὅτι τῆς
ἀχωρίστου Τριάδος, **Α** ἀπεκύησας τὸν ἕνα Υἱὸν
καὶ Θεόν, **Β** καὶ αὐτὴ προηνώξας ἡμῖν, τοῖς ἐν
γῆ τὰ ἐπουράνια.

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

Ὁδὴ ἠ΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ὁν Στρατιαί, οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας». (Δίς)

Ἦχος λ̣̇ Βου —

Ὁν στρατιαίου ρα νων δοξαζουσι και
φριττει τα Χερουβιμ και τα Σεραφιμ πα
ασαπνο η και κτισις υμνειτε ευλοο
γειειτε και υπερυψουουτε εις παντας
τουους αιωνας

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἥμαρτηκότα, Σωτὴρ ἐλέησον, διέγειρόν μου τὸν νοῦν, πρὸς ἐπιστροφὴν, δέξαι μετανοοῦντα, οἰκτείρησον βοῶντα· Ἥμαρτόν σοι, σῶσον, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ διφρηλάτης, Ἡλίας, ἄρματι, β ταῖς ἀρεταῖς ἐπιβάς, ὡς εἰς οὐρανόν, ἤγετο ὑπεράνω, β ποτὲ τῶν ἐπιγείων· τούτου οὖν ψυχὴ μου, τὴν ἄνοδον ἀναλογίζου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ρεῖθρον πρότερον, β τῇ μηλωτῇ Ἡλίου, δι' Ἐλισσαιέ, Δ ἔστη ἔνθα καὶ ἔνθα, Δ αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου, β ταύτης οὐ μετέσχεσ, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἐλισσαῖος, ποτὲ δεξάμενος, β τὴν μηλωτὴν Ἡλίου, ἔλαβε διπλῆν, χάριν παρὰ Κυρίου, β αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου, ταύτης οὐ μετέσχεσ, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Σωμανῖτις, ποτὲ τὸν δίκαιον, β ἐξένισεν ὦ ψυχὴ, γνώμη ἀγαθῇ· β σὺ δὲ οὐκ εἰσωκίσω, οὐ ξένον, οὐχ ὀδίτην· Δ ὅθεν τοῦ νυμφῶνος, ῥιφήση ἔξω θρηνωδοῦσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Γιεζῆ, ἐμιμήσω τάλαινα, **β** τὴν γνώμην τὴν ῥυπαράν, πάντοτε ψυχὴ· **β** οὐ τὴν φιλαργυρίαν, ἀπώθου κἄν ἐν γήρει, φεῦγε τῆς γεέννης, τὸ πῦρ ἐκστᾶσα τῶν κακῶν σου.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὦ τὸν Ὀζιαν, ψυχὴ ζηλώσασα, **β** τὴν τούτου λέπραν ἐν σοί, ἔσχες ἐν διπλῶ· **β** ἄτοπα γὰρ λογίζη, **β** παράνομα δὲ πράττεις, **α** ἄφες ἃ κατέχεις, καὶ πρόσδραμε τῇ μετανοίᾳ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς Νινευῖτας, ψυχὴ ἀκήκοας, **β** μετανοοῦντας Θεῶ, σάκκῳ καὶ σποδῶ, τούτους οὐκ ἐμιμήσω, ἀλλ' ὥφθης σκαιοτέρα, **β** πάντων τῶν πρὸ νόμου, καὶ μετὰ νόμον ἐπταικόντων.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν ἐν τῷ λάκκῳ, βορβόρου ἤκουσας, **β** Ἰερεμίαν ψυχὴ, πόλιν τὴν Σιών, **β** θρήνοις καταβοῶντα, καὶ δάκρυα ζητοῦντα, μίμησαι τὸν τούτου, θρηνώδη βίον καὶ σωθήσῃ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο Ἰωνᾶς, εἰς Θαρσεῖς ἀπέδραμε, προγνοῦς τὴν ἐπιστροφήν, τῶν Νινευϊτῶν· ἔγνω γὰρ ὡς προφήτης, Θεοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν· ὅθεν παρεζήλου, τὴν προφητείαν μὴ ψευσθῆναι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Δανιήλ, ἐν τῷ λάκκῳ ἤκουσας, πῶς ἔφραξεν ὦ ψυχὴ, στόματα θηρῶν, ἔγνωκας πῶς οἱ Παῖδες, οἱ περὶ Ἀζαρίαν, ἔσβεσαν τῇ πίστει, καμίνου φλόγα καιομένην.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς παλαιᾶς, Διαθήκης ἅπαντας, παρήγαγόν σοι ψυχὴ, πρὸς ὑπογραμμόν, μίμησαι τῶν δικαίων, τὰς φιλοθέους πράξεις, ἔκφυγε δὲ πάλιν, τῶν πονηρῶν τὰς ἀμαρτίας.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δικαιοκρίτα, Σωτῆρ ἐλέησον, καὶ ῥῦσαί με τοῦ πυρός, καὶ τῆς ἀπειλῆς, ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει, δικαίως ὑποστῆναι, ἄνες μοι πρὸ τέλους, δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ Ληστής ἐκβοῶ σοι· Μνήσθητι, ὡς Πέτρος κλαίω πικρῶς. Ἄνες μοι Σωτήρ, κράζω ὡς ὁ Τελώνης, δακρύω ὡς ἡ Πόρνη, δέξαι μου τὸν θρῆνον, καθὼς ποτὲ τῆς Χαναanaίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν σηπεδόνα, Σωτήρ θεράπευσον, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, μόνε ἰατρέ, μάλαγμά μοι ἐπίθες, καὶ ἔλαιον καὶ οἶνον, ἔργα μετανοίας, κατάνυξιν μετὰ δακρῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Χαναanaίαν, κἀγὼ μιμούμενος· Ἐλέησόν με βοῶ, τῷ Υἱῷ Δαυΐδ, ἄπτομαι τοῦ κρασπέδου, ὡς ἡ Αἱμορροοῦσα, κλαίω ὡς ἡ Μάρθα, καὶ Μαρία ἐπὶ Λαζάρου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ τῶν δακρῶν, Σωτήρ ἀλάβαστρον, ὡς μύρον κατακενῶν, ἐπὶ κεφαλῆς, κράζω σοι ὡς ἡ Πόρνη, τὸν ἔλεον ζητοῦσα, δέησιν προσάγω, καὶ ἄφεσιν αἰτῶ λαβεῖν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ μηδεὶς, ὡς ἐγὼ σοι ἤμαρτεν, ἀλλ, ὅμως δέξαι κἀμέ, εὐσπλαγχνε Σωτήρ, φόβω μετανοοῦντα, καὶ πόθῳ κεκραγότα· Ἠμαρτόν σοι μόνῳ, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι Σωτήρ, τοῦ ἰδίου πλάσματος, καὶ ζήτησον ὡς ποιμήν, τὸ ἀπολωλός, πρόβατον πλανηθέντα, ἐξάρπασον τοῦ λύκου, ποίησόν με θρέμμα, ἐν τῇ νομῇ τῶν σῶν προβάτων.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οταν Κριτής, καθίσῃς ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ δείξῃς τὴν φοβερὰν, δόξαν σου Χριστέ, ᾧ ποῖος φόβος τότε! καμίνου καιομένης, πάντων δειλιώντων, τὸ ἄστεκτον τοῦ βήματός σου.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Η τοῦ Φωτός, τοῦ ἀδύτου Μητέρα σε, φωτίσασα σκοτασμοῦ, ἔλυσε παθῶν· ὅθεν εἰσδεδεγμένη, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, φώτισον Μαρία, τοὺς σὲ πιστῶς ἀνευφημοῦντας.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Θαῦμα καινόν, κατιδὼν ἐξίστατο, ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοί, Μητερ Ζωσιμᾶς. Ἄγγελον γὰρ ἐώρα, ἐν σώματι καὶ θάμβους, ὅλος ἐπληροῦτο, Χριστὸν ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὡς παρρησίαν, ἔχων πρὸς Κύριον, Ἀνδρέα Κρήτης σεπτόν, κλέος δυσωπῶ, πρέσβευε τοῦ δεσμοῦ με, τῆς ἀνομίας λύσιν, νῦν εὐρεῖν εὐχαῖς σου, Διδάσκαλε, Ὅσιων δόξα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τὸ εὐθές, Λόγου Θεοῦ Γεννητορ, Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον. Τριάς Μονὰς ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον**

Ὡς ἐκ βαφῆς, ἀλουργίδος Ἄχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔνδον ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σε τιμῶμεν.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμὸς

Ἄσπορου συλλήψεως, ὁ τόκος
ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἢ
κύησις· Θεοῦ γὰρ ἢ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς
φύσεις. Διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον
Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. (Δίς)

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι

Ἄ σπο ρου συλ λη ψε ως ο το
κος α νερ μη νευ τος Μη τρο ος α ναν δρου
α φθο ρος η κυ η σις Θε ου γαρ η γεν νη
σις και αι νο ποι ει τας φυ υ σεις δι ο σε
πα σαι αι γε νε αι ως Θε ο νυμ φον
Μη τε ε ρα ορ θο δο ζως με γα
λυ νο μεν

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο νοῦς τετραυματίσται, τὸ σῶμα μεμαλάκισται, νοσεῖ τὸ πνεῦμα, ὁ λόγος ἡσθένησεν, ὁ βίος νενέκρωται, τὸ τέλος ἐπὶ θύραις· διό μοι τάλαινα ψυχῇ, τί ποιήσεις ὅταν ἔλθῃ, ὁ Κριτὴς ἀνερευνηῆσαι τὰ σά;

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μωσέως παρήγαγον, ψυχὴ τὴν κοσμογένεσιν, καὶ ἐξ ἐκείνου, πᾶσαν ἐνδιάθετον, γραφὴν ἱστοροῦσάν σοι, δικαίους καὶ ἀδίκους, ὧν τοὺς δευτέρους ὦ ψυχῇ, ἐμιμήσω, οὐ τοὺς πρώτους, εἰς Θεὸν ἐξαμαρτήσασα.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο Νόμος ἡσθένησεν, ἄργεῖ το Εὐαγγέλιον, Γραφὴ δὲ πᾶσα, ἐν σοὶ παρημέληται, Προφῆται ἡτόνησαν, καὶ πᾶς δικαίου λόγος, αἱ τραυματίαι σου ὦ ψυχῇ, ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος, ἱατροῦ τοῦ ὑγιουῖντός σε.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς νέας παράγω σοι, Γραφῆς τὰ ὑποδείγματα, ἐνάγοντά σε, ψυχὴ πρὸς κατάνυξιν, δικαίους οὖν ζήλωσον, ἁμαρτωλοὺς ἐκτρέπου, καὶ ἐξιλέωσαι Χριστόν, προσευχαῖς τε καὶ νηστεῖαις, καὶ ἀγνεΐα καὶ σεμνότητι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, καλέσας εἰς μετάνοιαν, ληστὰς καὶ πόρνας, ψυχὴ μετανόησον, ἡ θύρα ἠνέωκται, τῆς Βασιλείας ἤδη, καὶ προαρπάζουσιν αὐτήν, Φαρισαῖοι καὶ Τελῶναι, καὶ μοιχοὶ μεταποιούμενοι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, σαρκὶ προσομιλήσας μοι, καὶ πάντα ὅσα, ὑπάρχει τῆς φύσεως, βουλήσει ἐπλήρωσε, τῆς ἀμαρτίας δίχα, ὑπογραμμὸν σοι ὦ ψυχὴ, καὶ εἰκόνα προδεικνύων, τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, Ποιμένας συνεκάλεσε, Νηπίων δῆμους, ἀπέδειξε Μάρτυρας, Πρεσβύτην ἐδόξασε, καὶ γηραλέαν Χήραν, ὧν οὐκ ἐζήλωσας ψυχὴ, οὐ τὰς πράξεις, οὐ τὸν βίον, ἀλλ' οὐαὶ σοι ἐν τῷ κρίνεσθαι!

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Νηστεύσας ὁ Κύριος, ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὕστερον ἐπείνασε, δεικνὺς τὸ ἀνθρώπινον. Ψυχὴ μὴ ἀθυμῆσης, ἂν σοι προσβάλλῃ ὁ ἐχθρός, προσευχῇ τε καὶ νηστεία, ἐκ ποδῶν ἀποκρουσθήτω σοι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐπειράζετο, Διάβολος ἐπείραζε, δεικνὺς τοὺς λίθους, ἵνα ἄρτοι γένωνται, εἰς ὄρος ἀνήγαγεν, ἰδεῖν τὰς βασιλείας, τοῦ Κόσμου πάσας ἐν ῥιπῇ· Φοβοῦ ὦ ψυχὴ τὸ δράμα, νῆφε, εὐχου, πᾶσαν ὥραν Θεῶ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τρυγῶν ἡ φιλέρημος, φωνὴ βοῶντος ἤχησε, Χριστοῦ ὁ λύχνος, κηρύττων μετάνοιαν, Ἡρώδης ἠνόμησε, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι. Βλέπε ψυχὴ μου μὴ παγῆς, τῶν ἀνόμων ταῖς παγίσιν, ἀλλ' ἀσπάζου τὴν μετάνοιαν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν ἔρημον ὤκησε, τῆς χάριτος ὁ Πρόδρομος, καὶ Ἰουδαία, πᾶσα καὶ Σαμάρεια, ἀκούοντες ἔτρεχον, καὶ ἐξωμολογοῦντο, τὰς ἀμαρτίας ἐαυτῶν, βαπτιζόμενοι προθύμως, οὓς αὐτὴ οὐκ ἐμιμήσω ψυχὴ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο γάμος μὲν τίμιος, ἡ κοίτη δὲ ἀμίαντος· ἀμφοτέρα γάρ, Χριστὸς προευλόγησε, σαρκὶ ἐσθιόμενος, καὶ ἐν Κανᾶ τῷ γάμῳ, τὸ ὕδωρ οἶνον ἐκτελῶν, καὶ δεικνύων πρῶτον θαῦμα, ἵνα σὺ μετατεθῆς ὦ ψυχὴ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Παράλυτον ἔσφιγξε, Χριστὸς τὴν κλίνην ἄραντα, καὶ νεανίσκον, θανέντα ἐξήγειρε, τῆς χήρας τὸ κύημα, καὶ τοῦ Ἑκατοντάρχου, καὶ Σαμαρείτιδι φανείς, τὴν ἐν πνεύματι λατρείαν, σοὶ ψυχὴ προεζωγράφησεν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λιμόρρουν ἰάσατο, ἀφῆ κρασπέδου Κύριος, λεπρούς καθῆρε, τυφλοὺς καὶ χωλεύοντας, φωτίσας ἠνώρθωσε, κωφοὺς τε καὶ ἀλάλους, καὶ τὴν συγκύπτουσαν χαμαί, ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ, ἵνα σὺ σωθῆς ἀθλία ψυχὴ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς νόσους ἰώμενος, πτωχοῖς εὐηγγελίζετο, Χριστὸς ὁ Λόγος, κυλλοὺς ἐθεράπευσε, τελώναις συνήσθιεν, ἁμαρτωλοῖς ὠμίλει, τῆς Ἰαείρου θυγατρός, τὴν ψυχὴν προμεταστάσαν, ἐπανήγαγεν ἀφῆ τῆς χειρός.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τελώνης ἐσώζετο, καὶ Πόρνη ἐσωφρόνιζε, καὶ Φαρισαῖος, αὐχῶν κατεκρίνετο· ὁ μὲν γάρ, Ἰλάσθητι, ἡ δέ, Ἐλέησόν με, ὁ δὲ ἐκόμπαζε, βοῶν· ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι, καὶ ἐξῆς τὰ τῆς ἀνοίας ῥητά.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζακχαῖος Τελώνης ἦν, ἀλλ' ὅμως διεσώζετο, καὶ Φαρισαῖος, ὁ Σίμων ἐσφάλλετο, καὶ Πόρνη ἐλάμβανε, τὰς ἀφροσύμους λύσεις, παρὰ τοῦ ἔχοντος ἰσχύν, ἀφιέναι ἀμαρτίας, ἦν ψυχὴ σπεῦσον μιμήσασθαι.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Πόρνην ὦ τάλαινα, ψυχὴ μου οὐκ ἐζήλωσας, ἥτις λαβοῦσα, μύρου τὸ ἀλάβαστρον, σὺν δάκρυσιν ἤλειψε, τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου, ἐξέμαξε δὲ ταῖς θριξί, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, τὸ χειρόγραφον ῥηγνύοντος αὐτῆ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς πόλεις αἷς ἔδωκε, Χριστὸς τὸ Εὐαγγέλιον, ψυχὴ μου ἔγνωσ, ὅπως κατηράθησαν, φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, μὴ γένη ὡς ἐκεῖναι· ταῖς ἐν Σοδόμοις γὰρ αὐτάς, ὁ Δεσπότης παρεικάσας, ἕως Ἄδου κατεδίκασε.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ χείρων ὦ ψυχὴ μου, φανῆς δι' ἀπογνώσεως, τῆς Χαναναίας, τὴν πίστιν ἀκούσασα, δι' ἧς τὸ θυγάτριον, λόγῳ Θεοῦ ἰάθη. Υἱὲ Δαυῖδ σῶσον καὶ μέ, ἀναβόησον ἐκ βάθους, τῆς καρδίας ὡς ἐκείνη Χριστῶ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σπλαγχνίσθητι σῶσόν με, Υἱὲ Δαυΐδ ἐλεησον, ὁ δαιμονῶντας, λόγῳ ἰασάμενος, φωνὴν δὲ τὴν εὐσπλαγχνον, ὡς τῷ Ληστῇ μοι φράσον· Ἀμήν σοι λέγω μετ' ἐμοῦ, ἔση ἐν τῷ Παραδείσῳ, ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ληστής κατηγορεῖ σοι, Ληστής ἐθεολόγει σοι· ἀμφοτέρω γάρ, σταυρῷ συνεκρέμαντο, ἀλλ' ὦ Πολυεύσπλαγχνε, ὡς τῷ πιστῷ Ληστῇ σου, τῷ ἐπιγνόντι σε Θεόν, κάμοι ἄνοιξον τὴν θύραν, τῆς ἐνδόξου βασιλείας σου.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Η κτίσις συνείχετο, σταυρούμενόν σε βλέπουσα, ὄρη καὶ πέτραι, φόβῳ διερρήγνυντο, καὶ γῆ συνεσεύετο, καὶ Ἄδης ἐγυμνοῦτο, καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, ἐν ἡμέρα καθορῶν σε, Ἰησοῦ, προσηλωμένον σαρκί.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Αξίους μετανοίας, καρποὺς μὴ ἀπαιτήσης με· ἢ γὰρ ἰσχύς μου, ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπε, καρδίαν μοι δώρησαι, αἰὲ συντετριμμένην, πτωχείαν δὲ πνευματικὴν, ἵνα ταῦτά σοι προσοίσω, ὡς δεκτὴν θυσίαν μόνη Σωτήρ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κριτά μου καὶ γνῶστά μου, ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα, ἰλέω σου ὄμματι, τότε ἰδὼν με φεῖσαι, καὶ οἴκτειρόν με Ἰησοῦ, τὸν ὑπὲρ τὴν πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήσαντα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀπάσας ἐξέστησας, τῇ ξένη πολιτεία σου, Ἀγγέλων τάξεις, βροτῶν τὰ συστήματα, ἀϋλως βιώσασα, καὶ φύσιν ὑπερβᾶσα, ἀνθ' ὧν ὡς ἄϋλος τοῖς ποσίν, ἐπιβαίνουσα Μαρία, Ἰορδάνην διεπέρασας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τὸν Κτίστην ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, ὅσια Μῆτερ, ῥυσθῆναι κακώσεων, καὶ θλίψεων τῶν κύκλω, συνεπιτιθεμένων, ἵνα ῥυσθέντες τῶν πειρασμῶν, μεγαλύνωμεν ἀπαύστως, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ο δείξας ἐράσιμον τὸ Νύμφης Κάλλος ἄριστον, Ῥουβῆν, Ἀνδρέας, ζήτω ψάλτης κράτιστος, Χριστὸν ἰλασκόμενος, καὶ μὴ ἀποθανέτω, ἀλλ' ὥσπερ στόμα Θεοῦ, πολλοὺς ἀδελφούς, Χριστῶ προσάγοι, ἐπὶ τράχηλον Ἐχθροῦ ἀτελεύτητον.

Δόξα...

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν, τὸ θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ' οὐσίαν, ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν, καὶ ζωὰς ζωοποιούσαν, καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον**

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννήτορ πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμόν, καὶ σκυλεύει πολεμίους καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Ὁ Εἰρμὸς

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΝΩΝ

Ἦχος λ π Τ — Δι

Δ σπορου συλληψεως ο το
κος ανερμηρευτος Μητροος ανανδρου
Δ ασπορος η κυησις Θεου γαρ η γεννη
σις **Δ** και αινοποιει τας φυυσεις **6** δι ο σε
πασαι αι γενεαι **Δ** ως Θεο νυμφον
Μη τε ερα **Δ** ορθοδοξως μεγαα
λυυνοομε **χ** **7** **Δ** εεν

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Το Κοντάκιον (χῦμα)

Κοντάκιον

ᾠχος πλ. β΄

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ἐπειτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ΄ φορές.

*Καὶ τὴν προσευχὴν ταύτην,
ποίημα ἀγνώστου συγγραφέως.*

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ

παρεμβολῆ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ. Τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεύς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Ἀσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθειῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν

ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν
πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν
εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν
Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον· μὴ βδελύξῃ με τὸν
ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς
καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν
ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου,
ῥαθυμία γνώμης, δοῦλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ
φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως
σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
ἄσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων
προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν,
καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου
παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ
κάμοι τὰ φιλόνητρα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ
ἀγαθότητος· καὶ παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα
πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ
τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ
με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ
συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι
βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν
ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς
σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ
τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν

περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν
πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα·
ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου
με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης
τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με
ἀποδεικνύουσα. Ἔης καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου,
Ἵπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ
ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ
μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐὖ πρέπει πᾶσα
δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱεροψάλτης:

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον
ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου
τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ
νυκτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν
παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ
πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· Τὰς
τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ
πᾶν γεῶδες καὶ ὕλικόν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΩΝ

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἔλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱεροψάλτης:

Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἱεροψάλτης:

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Ἱεροψάλτης:

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ὁ Ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Μικρὰν Ἀπόλυσιν Καὶ λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς).

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Υπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Υπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Υπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Υπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Υπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Υπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Υπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Υπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Εἶπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, (γ').

Εἶτα ψάλλομεν τὸ ἀκόλουθον τροπάριον

Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Ἦχος Δι' ἤχου

Με Παναπανταχοῦ Ὁρθοδόξων
προοστασάτε εὐεῖς εἰς
Αααγααθηητωνκα
τααφεευγοοοντωνενπιι
ιιιστηκραταιαααα
σουχειριιααααληην
γαααρ ουουου ουκ εεχοϝϝ

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

^M με ε ε εν α μα αρ τω λ ο ι ο ι ο ι ο ι

ο ι π ρ ο ο ς Θ ε ε ο υ ο ν εν κ ι ι ν δ υ υ υ υ

ν ο ι ς κ αι αι αι θ λ ι ι ψ ε ε ε σ ι ι ι ν

^M α ε ι ε ι ε ι με ε σ ι ι τ ε ι ε ι ε ι ε ι

ε ι ε ι αν ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι κ α τ α α α κ α α

α α α μ π τ ο ο με ε ε ν ο ι ο ι ο ι ο ι υ π ο

ο ο π τ αι σ μα α α α α α τ ω ω ν π ο ο λ

λ ω ω ω ν Μη η η η τ ε ε ε ε ε ρ Μη

η η τ ε ε ρ τ ο υ ο υ Θ ε ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ τ ο υ

ο υ υ υ ψ ι ι ι ι ι ι ι ι σ τ ο υ ο ο

ο ο ο θ εν σοι ο ι π ρ ο σ π ι ι ι π τ ο

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

ο με εν ρυ υ υ υ υ σαιαι αι αι

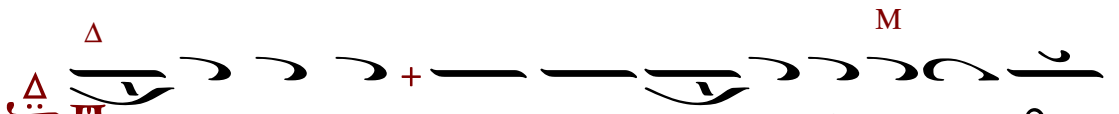

πα α ση η η ης πε ρι στα α α σε ω

ως του ου ους δου ου λου ου ους σου ου ου

ου *Ἐτερον σύντομον.*

Πα αν τω ων προ στα τευ εις Α γα θη

των κα τα φευ γον των εν πι ι στει τη κρα

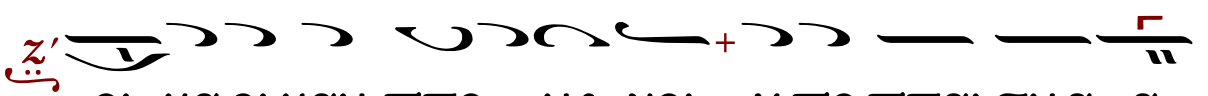
ται α σου χει ρι α λ λην γαρ ουκ ε χο

μεν α μαρ τω λοι οι προς Θε ον εν κιν

δυν νοις και θλι ψε σιν α ει με σι τει αν

οι κα οι κα μ πτο με νοι υ πο π ται σμα α

των πολλων Μη η τε ερ του Θε ου του Υ

ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

ψι ιστου ο θεν σοι προσπιπτομεν ρυ
σαι πασης περιστασεως τους δουλους
σου

ὁ Ἱερεὺς: Δί' εὐχῶν...

ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.